

Ho tornen a fer

El president Torra, **inhabilitat definitivament** per haver penjat una pancarta
La **premsa internacional** se'n fa ressò i vaticina una nova escalada de tensió
Mobilitzacions ciutadanes arreu del país en conèixer-se la sentència
La previsió és que les **noves eleccions** siguin el proper **7 de febrer**

Quim Torra i la seva esposa, Carola Miró, a la plaça Sant Jaume, agraint el suport dels concentrats i reclamant la llibertat dels presos polítics ■ T. ALBIR / EFE

“La venjança no té límit”

“L'única manera d'avançar és la **ruptura democràtica**”, diu Torra

Deu de dotze presidents, represaliats

PUNT DE VISTA

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

Conselldelectors:

Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Keep calm

Ferran Espada

Un poder corromput

La inhabilitació del president de la Generalitat, Quim Torra, certificada ahir pel Suprem és un atemptat democràtic que indica la gravíssima deriva d'institucions clau de l'Estat com ara l'alta magistratura judicial, sotmesa no a l'imperi de la llei, sinó a un objectiu que consideren superior: la preservació de la sacrosanta unitat d'Espanya i de la corrupta monarquia. La inhabilitació d'un president elegit democràticament per un Parlament que emana de les urnes és una situació que qualsevol poder judicial ha d'evitar, ja que suposa una greu ingerència contra la voluntat popular. I la inhabilitació del president Torra és encara més injustificada, ja que el motiu rau en el fet d'haver despenjat tres dies tard una pancarta amb lemes reivindicatius de drets fonamentals i contra una ordre de la JEC que estava manipulada per partits com ara Cs, que hi tenia un membre a sou. El poder judicial està presidit per un Carlos Lesmes amb el càrrec caducat des de fa dos anys, que està farcint la judicatura de jutges de dretes. Té un magistrat al Suprem com Manuel Marchena, que tenia l'encàrrec de controlar sales a favor del PP –Cusidó dixit–. I fiscals d'alt rang contaminats ideològicament que maniobraven per parar una emboscada judicial al mateix govern espanyol –tinent fiscal Navajas dixit–. D'això se'n diu un poder judicial corromput i antidemocràtic que és a qui caldria inhabilitar. L'Estat espanyol es precipita cap a l'avenc de la putrefacció democràtica i Catalunya –amb presos polítics i la inhabilitació del president Torra– és només una llum d'alarma que una majoria a la resta de l'Estat encara no vol veure amb els ulls tapats per la bena del nacionalisme espanyol.

EDITORIAL

L'Estat perverteix la democràcia

La decisió del Tribunal Suprem de ratificar i fer efectiva la inhabilitació del president de la Generalitat Quim Torra, i per tant el seu cessament en el càrrec, és un nou atemptat de l'Estat i el seu poder judicial contra la sobirania dels catalans, que van escollir directament el seu Parlament i indirectament el seu màxim representant i primera institució del país. Una ingerència greu, molt greu, emmarcada en el mateix context de venjança i guerra bruta contra l'independentisme català que ja ha carregat la democràcia espanyola amb la indecència de la brutalitat policial contra urnes i ciutadans indefensos, la vergonya de tenir presos i exiliats polítics i el descrèdit

d'haver pervertit l'estat de dret i la justícia sota la bandera de la 'indisoluble unitat d'Espanya.

La inhabilitació té el seu origen en una decisió controvertida d'un òrgan administratiu, com és la Junta Electoral Central, políticament manipulat lluny de la independència i imparcialitat que cal exigir-li, i els alts tribunals (TSJC i TS) han posat deliberadament l'obediència a aquella decisió per sobre del dret a la llibertat d'expressió i el dret democràtic dels ciutadans catalans a escollir els seus governants. La mateixa llei permetia altres vies, altres interpretacions i fins i tot altres condemnes que no haurien atemptat contra aquest

dret, però no servien a l'objectiu polític últim que ha motivat aquesta i les altres causes en marxa (Tamara Carasco, alts càrrecs del govern català, alcaldes, la cúpula d'Interior, major Traperó, etc.), que no és cap altre que aturar l'avenç polític del moviment independentista i fer-lo recular per la via de l'escarment. Un objectiu compartit pel govern espanyol de torn, abans de dretes i ara d'esquerres, que no han sabut, no han pogut o no han volgut aturar aquesta dinàmica de venjança i han contribuït a dibuixar l'autèntica realitat d'Espanya com la d'un règim autoritari, que utilitza les lleis, la seva interpretació i la justícia amb objectius polítics, mutilant drets i pervertint la democràcia.

La foto

El missatge no enderrocat. La pancarta que va motivar la JEC, la fiscalia, el TSJC i el Suprem a enderrocar el president Torra tornava a clamar ahir en un balcó de la plaça de Sant Jaume.

La frase del dia

Manuel Castells

MINISTRE D'UNIVERSITATS

“La Junta Electoral és un òrgan administratiu i em sembla exagerat que es proposi la inhabilitació [del president Torra]”

De set en set

M'he imposat menjar 0%/0%, és a dir: zero greixos, zero sucres afegits. Si me'ls treuen i em posen sang de ratpenat per donar gust, poc ho sé. Contenta i engançada. Per això pico amb els precauats que porten l'emalatge verd, tot i que sé –perquè ho sé– que no és or tot el que lluc. M'he convençut que faig l'opció saludable. Així vaig, combregant amb rodes de molí. M'empasso els anuncis sobre l'eterna joventut, l'èxit –ho pots aconseguir tot, si ho vols–, i repeteixo frases fetes de *coaching* casolà. N'hi ha una que se sent sovint: has d'envoltar-te de gent que *et sumi*, no que *et resti*. Sumar deu ser fer feliç i restar, fer infe-

'Light' o pit i collons

Mercè Miralles

liç. Em fa l'efecte que, de fons, potser defujo tota mena de sofriment, perquè encara no m'he adonat que les fiblades al cor i a l'ego formen part del viure. Si per norma eliminés tot allò que comporta desassossec –per tenir una vida 0% tristor/0% lluita–, potser m'acabaria donant cops de cap a la paret, repetint el mantra: “Que em sumi, que només em sumi.”

És com una resistència a les migracions constants i personals, els canvis de tota mena i els dols que comporten. És més còmode mirar a fora que encarar-se –i repensar-se–, quan et fas gran –de debò–, quan és clar que algunes fites es poden aconseguir i d'altres no, en

definitiva quan es perden punts de suport i la identitat trontolla. M'hi ha fet pensar una xerrada amb el psicòleg Saïd El Kadaoui, que ha publicat força sobre el que és ser musulmà, avui i ara. Al recent *Radical(s)* parla molt d'això, la identitat. Encara que posa l'accent en l'immigrant magribí, fa evidents les desenes de trànsits que fem tots, d'una terra a una altra –físicament o espiritualment–, al llarg de la vida i amb dolor. Tot seguit he sentit la notícia de la inhabilitació del president Torra. Rumio com ho entomaré, si m'autoconvenceré que no m'afecta o permetré que m'interpel·li, em mostri un canvi i m'empenyi a caminar.

HERMES COMUNICACIONS SA

President Editor: Joan Vall Clara. Comercial: Eva Negre, Maria Àngels Taulats, Eduard Villacé i Josep Sánchez. Webs i Sistemes: Josep Madrenas. Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Comunicació: Albert París.

EL PUNT AVUI*

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00. Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directores adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera i Xevi Sala. Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Núria Astorch (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Xavier Castellón (Cultura i Espectacles), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Necrològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Ramon Buch (Disseny web), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

A la tres. Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat / @xevi_xirgo

I nosaltres, què farem?

Ho han tornat a fer. Puigdemont va ser destituït per l'article 155, i ara Torra ho ha estat pel Suprem. L'un per haver fet l'1-O i l'altre, per increïble que sembli, per haver penjat una pancarta. La llista de presidents catalans represaliats tristament no para de créixer. Ahir, en conèixer-se la sentència, la reacció va ser immediata, amb mobilitzacions arreu del país, declaracions de suport dels líders independentistes i una premsa internacional que es declarava perplexa. La pregunta que ens fèiem molts, però, més enllà de les declaracions, i que ara Torra pugui comparèixer un dia al Parlament en un ple extraordinari (ni que sigui per fer posar nerviós Carrizosa, que aquest home el veig cada dia més exaltat), és: què farem, a partir d'ara? Què ens proposen JxCat, ERC i la CUP, més enllà d'expressar el suport a Torra, de denunciar l'actuació de l'aparell judi-

“La resposta, segur, és a les urnes. Però, què farem quan siguem el 50% dels vots més un?”

cial, i d'haver-se posat d'acord en un calendari electoral que permeti posar en relleu durant uns quants mesos, i sobretot a escala internacional, la situació excepcional que viu aquest país? La resposta al 155 de Rajoy (i de Sánchez, no se n'oblidin) va ser clara: una victòria contundent de l'independentisme el 21-D. Amb presses, amb el pas canviat,

en resposta a una iniciativa del govern espanyol (i no pas en resposta a una iniciativa pròpia, com va ser l'1-O), l'independentisme va tornar a sumar. L'1-O va guanyar l'independentisme, però més enllà d'aquest dia no va saber què fer; el 21-D va tornar a guanyar però la legislatura –ho ha reconegut el mateix president Torra– ha acabat en un cul-de-sac. Si la resposta al 155 van ser les urnes, em queden pocs dubtes que la resposta ara al Suprem tornen a ser les urnes. “No tenim por a les urnes”, deia ahir Torra en adreçar-se als catalans. Cert. Però: per fer què? Què ens proposem quan l'independentisme torni a guanyar, aquest cop pel 51% (o, millor dit, pel 50% més un vot, que no és ben bé el mateix)? “Preparem-nos per a la ruptura democràtica i civil”, deia ahir Torra. Ho diu ell? JxCat? ERC? La CUP? I, com? Suposo que això és el que hauríem de saber d'aquí al 7 de febrer.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Anem més enllà!

■ Vivim en una societat en la qual som tots robots. Ens passem la vida fent coses sense demanar-nos per què ho fem. Es podria pensar que la tenim determinada d'ençà que naixem (com diria el filòsof holandès Baruch Spinoza). Aquesta rutina sense fi determina una manera de pensar que ens impedeix anar més enllà en el pensament i qüestionar-nos coses més importants. Més enllà del “Què menjarem per sopar aquesta nit?”. Ens hem instal·lat en un hàbit que ens aïlla de fer-nos les preguntes més importants.

La humanitat fa milers d'anys que és sobre la Terra (uns cent deu mil anys, per ser exactes) i tot i això ningú encara sap el perquè. Així és, existim sense saber el perquè, en un món que no sabem ni com ni per què va sorgir. I a sobre, quan tot s'acaba, tampoc sabem si la mort serà el nostre fi o un nou començament. Totes aquestes qüestions ens passen per alt durant bona part de la nostra existència. Acostumen a sorgir un cop ens fem grans i veiem que la “fi” s'acosta. N'hi ha d'altres que es fan aquestes preguntes molt abans i no obtenir resposta és com una espina clavada que els acompanya tota la vida. I és que morir sense saber el perquè de la vida ni de la mort, no és molt frustrant?

MAX COMA
Barcelona

A la senyora Emma Ansola

■ Li agraeixo de tot cor a la senyora Emma Ansola la seva crònica del dia 25 de setembre passat sobre l'etiologia de la Covid-19. Li agraeixo que es desmarqui dels comentaris culpabilitzadors de costum i se centri en les causes biològiques d'aquest contagi, sobretot per la forma didàctica i entenedora amb què ho fa.

Tot i que soc un profà en la matèria, el tema de les mutacions genètiques sempre m'ha interessat, sobretot quan bioquímics com Monod han escrit que es donen per atzar, cosa que s'adiu amb el fet que, com diu l'articulista, encara no hi ha una resposta detallada del perquè el sistema immunitari crea les formes greus en què es desenvolupa la malaltia generant anticossos erronis contra l'interferó tipus 1 que impedeix la rèplica viral.

JORDI BASSAS RIBALTA
Barcelona

Sísif
Jordi Soler

De reüll. Anna Puig
El plus de ser independentista

Vostès creuen que el president d'Extremadura hauria estat inhabilitat per una pancarta? O el de La Rioja? O el de Castella-la Manxa? És evident que no, que simplement li haurien tocat el crostó amb una falta administrativa i aquí no hauria passat res. Al l'Estat espanyol, però, ser president de Catalunya té un plus, i si a més ets independentista, t'emportes tots els *bonus*. De fet, no cal ser ni tan sols president de la Generalitat. Que ho expliquin a Tamara Carrasco, que ahir va anar a judici per un missatge de veu a WhatsApp. O a les 2.850 persones represaliades perquè són independentistes. I aquest *bonus* adquirit pel fet de defensar el dret a l'autodeterminació provoca que les situacions inèdites es vagin succeint, una darrere l'altra, al nostre país: policies atonyinant ciutadans de manera inèdita durant un referèndum democràtic; un empresonament inèdit de líders polítics pel fet de posar urnes; un judici polític inèdit fet i sentenciat en temps de rècord mundial; un 155 inèdit que va eliminar de manera fulminant l'autogovern, i ara, una inhabilitació d'un president de la Generalitat en actiu inèdita. Esmorzem, dinem i sopem fets inèdits i ens sembla quasi normal

Esmorzem, dinem i sopem fets inèdits i ens sembla quasi normal

un referèndum democràtic; un empresonament inèdit de líders polítics pel fet de posar urnes; un judici polític inèdit fet i sentenciat en temps de rècord mundial; un 155 inèdit que va eliminar de manera fulminant l'autogovern, i ara, una inhabilitació d'un president de la Generalitat en actiu inèdita. Esmorzem, dinem i sopem fets inèdits, i ja ho tenim tan interioritzat que gairebé ens sembla normal. I no ho és, de normal. I quina hauria de ser la resposta? Normal? Com a mínim, inèdita!

Les cares de la notícia

Quim Torra

Un altre govern legítim enderrocat

La sala segona del Tribunal Suprem ha seguit fil per randa el pla de l'Estat per liquidar l'amenaça a la unitat d'Espanya que suposa l'independentisme català, i això passava ahir per provocar la inhabilitació i el cessament del president legítim, Quim Torra, situar en la provisionalitat el seu govern en plena pandèmia i enderrocar per segona vegada consecutiva el mandat democràtic dels ciutadans de Catalunya, en un nou atemptat a la democràcia i a l'autogovern català.

Nacional

La resolució del recurs d'empara de Boye

El Suprem manté que Torra ha tingut llibertat d'expressió però que havia d'obeir la JEC

Protestes per una nova inhabilitació d'un president

Les entitats omplen les places dels ajuntaments i els CDR ho fan amb més soroll

POLÍTICA NOU PRESIDENT DESTITUÏT

El president, inhabilitat

ENDERROCAMENT • El Suprem aparta Torra de l'executiu per unanimitat
URNES • El 131è cap de govern s'acomiada amb el desig que les eleccions siguin “un plebiscit per confirmar l'1-O”
TRASPÀS • Aragonès serà president substitut

Emili Bella
BARCELONA

L'Estat espanyol va creuar ahir un nou límit: inhabilitar un president de la Generalitat en actiu. El Tribunal Suprem va rebutjar el recurs del 131è president, Quim Torra, contra la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) que el va condemnar a un any i mig per desobediència per no haver retirat la pancarta a favor dels presos i exiliats polítics del balcó de la Generalitat en període electoral. Tot un “enderrocament” d'un cap de govern, el terme utilitzat per Junts per Catalunya i ERC. La sentència és ferma i es va dictar per unanimitat dels cinc magistrats de la sala civil i penal de l'alt tribunal, tres dels quals van participar en el judici contra el procés.

A dos quarts de tres de la tarda, el TSJC informava que havia dictat la interlocutòria que feia efectiva des d'ahir mateix la pena d'inhabilitació. Calia, però, notificar-li al principal interessat, que es va assabentar de la deci-

sió del Suprem a través dels mitjans de comunicació. No va ser fins poc abans de les cinc que el president, reunit al Palau amb el seu advocat, Gonzalo Boye, va rebre la comunicació de mans d'un funcionari del TSJC, tot i que es va negar a firmar-la perquè no reconeix l'autoritat del tribunal.

Fins a l'últim minut

A primera hora havia acudit a la presentació de l'informe de la BioRegió de Catalunya 2020 i posteriorment es va reunir telemàticament amb el comitè executiu de crisi per la Covid-19. A les quatre va inaugurar, al Palau mateix, una jornada virtual del Pacte Nacional pels Drets de les Persones amb Discapacitat, un àmbit que l'ha preocupat especialment al llarg de tota la presidència. Fidel al que havia promès, va exercir, doncs, el càrrec “fins a l'últim minut”.

A un quart de sis, el molt honorable es va reunir amb els seus ja ex-companys de govern a la mateixa sala on ho ha fet setmanalment i va com-

parar al cap de tres quarts d'hora a la galeria gòtica flanquejat per tots els consellers per insistir que l'autonomia és un dels obstacles per a la independència. En aquest sentit, va posar com a exemple que el Parlament no publiqui les resolucions que aprova. També va remarcar que la “ruptura democràtica” és l'únic camí i que les pròximes eleccions han de ser un punt d'inflexió, “un nou plebiscit” que confirmi el mandat de l'1-O.

El president també va denunciar un “cop ordit pels poders de l'Estat” per apartar-lo del càrrec. “Ni abandono ni em resigno i encara menys accepto aquesta sentència que vol enderrocar el govern”, va advertir. “Catalans, empenyeu”, va sentenciar, corregint el seu famós *apre-teu* que va adreçar als CDR.

Contra la confirmació de la inhabilitació només es pot recórrer al Tribunal Constitucional i a la justícia europea. Torra ja va avisar ahir que portarà la causa a Europa i que espera guanyar allà la causa.

Aquest matí, el molt ho-

norable visitarà els presos polítics de Lledoners i a la tarda es reunirà telemàticament amb els exiliats des del Palau Centelles.

Feia dies que s'esperava el pronunciament del Suprem, sobretot després de la polèmica absència de Felip VI en l'entrega de despatxos als nous jutges, divendres a Barcelona, en què La Moncloa va vetar el monarca —reconegut ahir pel mateix ministre de Justícia— perquè no coincidís amb la publicació de la sentència, un fet que va generar l'enuig tant del cap de l'Estat com de la cúpula de la judicatura i esperpèntics visques al rei.

El TSJC també va traslladar la notificació a la delegada del govern espanyol, Teresa Cunillera, i al president del Parlament, Roger Torrent, que va qualificar la sentència d’“impròpia d'una democràcia”. El calendari electoral, que s'obre amb un període de deu dies hàbils perquè el republicà sondegi els grups parlamentaris per trobar un candidat a substituir Torra, dibuixa les eleccions en l'horitzó del febrer.

El 131è president de la Generalitat, Quim Torra, en el seu discurs de comiat amb el seu govern ■ JOSEP LOSADA

Els socis de govern, Junts per Catalunya i ERC, estaven tancant els detalls d'un acord pel qual algunes de les funcions del president passaran a mans del vicepresident, Pere Aragonès, que esdevé president substitut. Al seu torn, el vicepresident pot delegar atribucions a un altre membre de l'executiu, com ara la consellera de la Presidència, Meritxell Budó. Aragonès, però, tindrà unes potestats limitades, ja que no disposarà de prerrogatives de president com ara convocar eleccions, destituir consellers o presentar una qüestió de confiança.

El govern queda en funcions en plena gestió de la pandèmia de coronavirus i a partir d'ara no podrà aprovar projectes de llei, només decrets llei. Després de la publicació al BOE i al DOGC del reial decret de cessament de Torra, un Consell Executiu extraordinari ha d'aprovar un decret perquè el vicepresident assumeixi les noves funcions. “La justícia espanyola ha sentenciat un nou cop antidemocràtic a les nostres institucions, però l'odi i la venjança de l'Estat no provocarà ni una esquerra en el nostre compromís amb la llibertat de Catalunya”, va

Les frases

“Des del capdavant de les institucions comprovo que un dels obstacles per a la independència és la mateixa autonomia”

“L'única manera d'avançar és a través de la ruptura democràtica. L'única garantia de deixar enrere el règim del 78 és el moviment independentista”

“Els tribunals, amb la signatura del rei d'Espanya i del govern espanyol, tornen a interrompre el funcionament normal de les institucions”

“Els pot més la set de venjança que no pas el respecte per la salut i la vida de les persones, o la recuperació i la supervivència de les empreses”

“Que avui no estiguem en condicions d'acabar el camí iniciat cap a la llibertat no vol dir que hàgim reculat ni un mil·límetre”

“Les eleccions han de ser un nou plebiscit, un nou mandat per confirmar l'1-O”

Quim Torra
131È PRESIDENT DE LA GENERALITAT

L'APUNT Justícia a la carta

Joan Rueda

El 17 de desembre de l'any 2018 el Tribunal Suprem va decidir sobre el recurs que havia presentat l'expresident de la Generalitat Artur Mas contra la seva inhabilitació per la consulta del 9-N del 2014. Com acostuma a passar, el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) no va comunicar a Mas que la sentència era ferma ni li va dir quan començava i acabava la seva inhabilitació fins a

mitjan febrer del 2019. Aquest és un termini habitual, i no vol dir que Mas no sabés ja que estava inhabilitat, però, alerta, el temps no començava a córrer. Ahir, el Suprem va fer pública la sentència contra el president Quim Torra cap a la una del migdia, el TSJC la hi va notificar abans del migdia i ell la va rebre cap a les cinc. Justícia en termini rècord. I a la carta.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

piular Aragonès.

Els grups de l'oposició unionista començaven a moure's, ja que podrien presentar un presidentiable. El socialista Miquel Iceta es va autodescartar. Considera que qui sigui candidat "instrumental" –per poder activar el rellotge electoral– "no pot pretendre després ser president de la Generalitat". Era una invitació enverinada per si el líder de Ciutadans, Carlos Carrizosa, té la temptació de presentar-se voluntari. El cap de files de Ciutadans ja es queixava que Torra continuava utilitzant les institucions "com si fossin pro-

pietat seva" per la declaració institucional.

Mentrestant, el dirigent socialista està disposat a parlar amb tots els grups que ho vulguin per "explorar i definir quin és el millor escenari per tenir unes eleccions com més aviat millor i un interinatge de govern com més breu millor". La setmana passada, els comuns ja van donar un cop de porta a Carrizosa.

Per part independentista no hi ha intenció de presentar cap candidatura, de manera que no existeix cap alternativa que sumi i, per tant, el president Torrent podria consi-

derar que no cal celebrar un ple per a una investidura fallida. Existeixen precedents, amb doctrina del Consell d'Estat del 2003 arran del *tamayazo* a l'Assemblea de Madrid, que parlen de la possibilitat de realitzar un acte equivalent al ple que activaria igualment el rellotge electoral.

Segons un informe dels lletrats de la cambra, en cas que no hi hagi cap candidat a la presidència amb prou suports no caldrà convocar un ple, sinó que l'acte equivalent podria ser una mera resolució raonada de Torrent publicada al *Butlletí Oficial del*

Parlament. L'informe es debatrà avui a la mesa de la cambra.

Segui amb investidura fallida o amb la constatació que cap candidat reuneix prou suports, es posarà en marxa un rellotge de dos mesos per trobar un substitut a Torra, i si això no passa, les eleccions es convocarien automàticament per celebrar-se al cap de 54 dies.

Rere la pancarta

A baix, a la plaça de Sant Jaume, des del primer moment van aparèixer pancartes de suport al molt honorable –"La llibertat d'expressió no és delictiva."

President, no estàs sol"– i l'ANC i Òmnium Cultural van convocar concentracions de protesta a la tarda davant dels ajuntaments del país. Torra va baixar al peu de la plaça per saludar la gent congregada, al costat de la presidenta de l'ANC, Elisenda Paluzie, i darrere de la pancarta que l'ha dut a la inhabilitació.

També van arribar mostres de solidaritat des de l'exili. El seu predecessor, Carles Puigdemont, va escriure a Twitter: "Un Estat corromput des de la corona fins a la judicatura continua decidint en nom dels catalans. Una vegada més, l'Estat espanyol interfereix en les nostres institucions democràtiques. De destitució en destitució fins a la República final."

Els presos polítics proclamaven la "vergonya su-

tat de treball" perquè els comicis siguin un "punt d'inflexió", en paraules de la portaveu, Elsa Artadi, que aposta perquè l'independentisme reediti la majoria absoluta, superi per primera vegada el 50% dels vots i es formi un govern "netament i nítidament independentista".

JxCat i ERC ja van entrar ahir conjuntament al registre de la cambra una petició de ple específic sobre la inhabilitació, en què també es demana que tinguin lloc la compareixença del president Torra.

La CUP, que ha quedat al marge de les negociacions sobre la postinhabilitació entre JxCat i ERC, se solidaritzava amb Torra pel nou atac espanyol contra les institucions. "No es tracta d'un debat sobre si Quim Torra sí o no, o si la pancarta era oportuna o no, sinó del fet que hi ha una constant intromissió de la judicatura de l'Estat espanyol en l'àmbit de les institucions catalanes", va constatar la diputada Natàlia Sánchez, que va fer també una crida a la mobilització.

Des del govern espanyol, la vicepresidenta, Carmen Calvo, s'afanyava a reclamar eleccions, mentre que el ministre dels comuns, Manuel Castells, qualificava d'"exagerada" una inhabilitació per una pancarta i de "provocació" l'actuació de la Junta Electoral Central (JEC) –l'òrgan administratiu que va ordenar a Torra que la despengés– en "una situació ja de per si suficientment complicada". "En realitat, la JEC és un òrgan administratiu i, personalment i respectant les decisions judicials, em sembla exagerat que proposi una inhabilitació", va dir a TVE. ■

prema" de la sentència. "Empresonats, exiliats, inhabilitats. Les vies són diverses, però el resultat és sempre el mateix: estripar el resultat de les urnes catalanes", resumia Raül Romeva. El president d'ERC, Oriol Junqueras, denunciava el "nou atac judicial del Suprem i l'Estat espanyol contra la democràcia i les institucions catalanes". "La repressió contra l'independentisme no té aturador. Amnistia, autodeterminació i República catalana", hi afegia.

JxCat va instar l'independentisme a fer que les pròximes eleccions serveixin per "ratificar" el mandat del 1-O i a tenir "volun-

“L'Estat està corromput des de la corona fins a la judicatura”

Carles Puigdemont
EXPRESIDENT I EURODIPUTAT

“Les eleccions serien útils per reiniciar una relació de retrobada i cooperació amb Catalunya”

Carmen Calvo
VICEPRESIDENTA GOVERN DE L'ESTAT

“És un nou cop antidemocràtic, però l'odi i la venjança no esquerdran el nostre compromís”

Pere Aragonès
VICEPRESIDENT DEL GOVERN

“Inhabilitar un president per haver exercit el dret a la llibertat d'expressió és impropri d'una democràcia”

Roger Torrent
PRESIDENT DEL PARLAMENT

“La decisió no ajuda a propiciar una sortida a un contenciós institucional i polític. És una desproporció”

Iñigo Urkullu
LEHENAKARI BASC

“Enderrocs Suprem. S'inhabiliten presidents. Raó: d'Estat”

David Fernández
PERIODISTA I ACTIVISTA SOCIAL

POLÍTICA **NOU PRESIDENT DESTITUÏT**

#CATALUNYALLIBERTAT

Eleccions el 7 de febrer

CALENDARI • La inhabilitació de Torra precipita uns comicis anticipats que tot indica que se celebraran el primer diumenge de febrer **DECRET** • El vicepresident Aragonès, com a president substitut, serà qui convocarà formalment les eleccions **CONFIANÇA** • Correspon a la cambra decidir si exerceix el control al president en la figura del número 2 del govern

E. Bella
BARCELONA

La inhabilitació del president Quim Torra per part del Tribunal Suprem obre un escenari de provisionalitat que es podria allargar més de quatre mesos fins a les eleccions anticipades.

Publicació del cessament

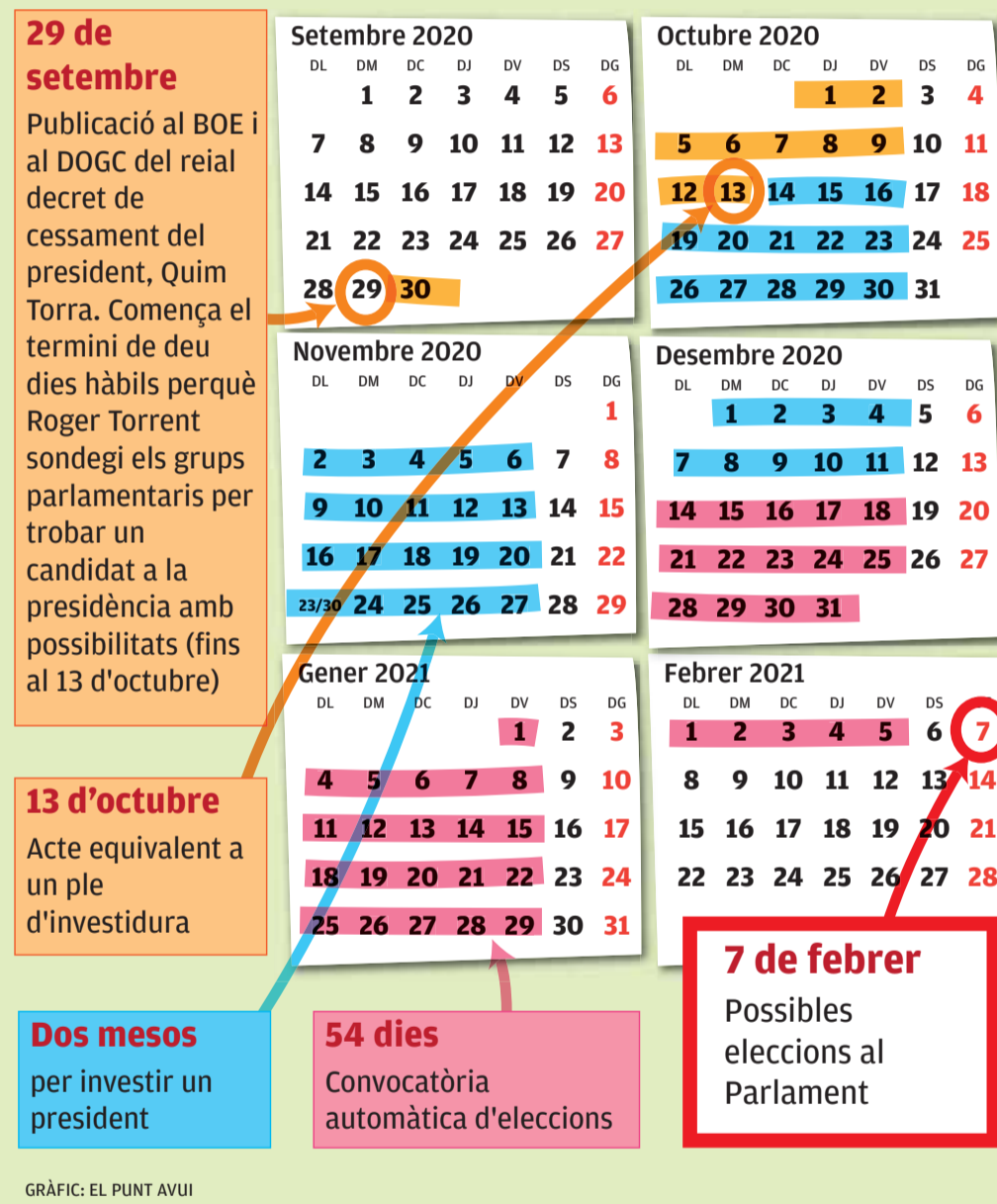
El calendari electoral comença a comptar a partir de la publicació del reial decret de cessament del president Torra al BOE i, simultàniament, al DOGC. Aleshores la pilota en matèria d'eleccions passa del govern al Parlament i s'inicien deu dies hàbils (sense caps de setmana) en què el president del Parlament, Roger Torrent, ha de sondejar els grups parlamentaris per determinar si existeix un candidat a la presidència de la Generalitat amb possibilitats de ser escollit. Té de temps fins al 13 d'octubre, la pròxima data al voltant de la qual girarà la política catalana. Un cop esgotat aquest termini, Torrent podria esperar encara uns dies més per activar els dos mesos de compte enrere fins que no es convoquen les eleccions automàticament. Té un petit marge temporal per tal d'ajustar el calendari perquè els comicis caiguin en diumenge, per bé que quan Mariano Rajoy va convocar el 21-D, el 2017, les eleccions es van celebrar en dijous i no es van moure –des del 1980 no es donava aquesta circumstància–. El mateix Torrent ja va avançar que si s'escau utilitzarà aquest marge, però, en qualsevol cas, els deu dies no es poden escurçar.

Ciudadans manté que Torrent està obligat a convocar un ple d'investidura encara que el presidenciable no tingui possibilitats aritmètiques de tirar endavant. Cap candidat no independentista té possibilitats de prosperar, mentre que l'independentisme no té previst presentar-ne cap. Ciudadans entén que Torrent només es pot estalviar aquest ple i celebrar un acte equivalent que activi el rellotge dels dos mesos si no hi ha cap candidat.

El precedent madrileny

La llei no preveu què passa si durant aquests deu dies no es produeix una nova investidura perquè està pensada per facilitar-ne una. Un informe del Consell d'Estat del 2003, en el cas de la Comunitat de Madrid, que es trobava en una situació similar –durant els deu dies

Calendari electoral

21-D

Les eleccions convocades per Mariano Rajoy el 2017 es van celebrar un dijous feiner. El president del Parlament, Roger Torrent, té un marge d'uns dies per fer caure els pròxims comicis en diumenge.

no s'havia produït una investidura fallida que iniciés el termini per convocar eleccions–, dictaminava que el president de l'assemblea madrilenya podia convocar un ple en què es constatés la impossibilitat de dur a terme una investidura amb èxit per tal d'iniciar els dos mesos per a la convocatòria automàtica d'eleccions.

Aragonès convoca

Si transcorreguts els dos mesos el Parlament no ha pogut substituir Torra, automàticament es convoquen les eleccions a celebrar-se al cap de 54 dies, segons la llei orgànica del règim electoral general (LOREG). Si no hi ha sorpreses, doncs, els catalans podrien anar a votar el 7 de febrer. D'acord amb l'informe

jurídic de la Generalitat sobre el tema, el vicepresident, Pere Aragonès, és qui, de fet, acabarà signant la convocatòria electoral, per bé que serà el que s'anomena un acte de fet, un pur tràmit en què no podrà intervenir. "El decret hauria de ser expedid pel president substitut interí en funcions el mateix dia que es compleix el termini dels dos mesos i es produeix la fi de la legislatura, s'hauria de publicar l'endemà i hauria de preveure l'entrada en vigor el mateix dia de la publicació", assegura l'informe dels experts.

Parlament actiu, govern en funcions

Mentre no arribi l'hora del decret de convocatòria, el Parlament no estarà dissolt, continuarà treba-

llant amb la normalitat que la situació de repressió permeti. L'executiu, en canvi, està en funcions des d'ahir, i, en aquest interinatge, no podrà aprovar, per exemple, el projecte de llei de pressupostos del 2021. El gabinet ha de limitar la seva actuació al despatx ordinari dels assumptes públics i s'ha d'abstenir, llevat que ho justifiquin raons d'urgència o d'interès general, d'adoptar altres mesures. En circumstàncies normals, un govern entraria en funcions el dia de les eleccions. Un cop el vicepresident assumeixi les noves atribucions –per mitjà d'un decret signat per tot el govern en un consell executiu extraordinari–, les podria delegar amb un altre decret, en aquest cas del mateix Aragonès.

Control al president

El control al govern es regula a través del reglament del Parlament, ja que es tracta d'una funció legislativa sobre l'executiu. Hi ha consens que ha de continuar encara que l'executiu estigui en funcions,

El gabinet en funcions

no podrà aprovar el projecte de llei de pressupostos del 2021

però no és tan clar què passa en el cas del control al president. Les preguntes i les interpellacions directes s'han de fer al vicepresident substitut en funcions de president? Correspon al Parlament decidir com cal procedir, tenint en compte que el control es fa perquè el mateix legislatiu és qui ha donat la confiança al president de la Generalitat. En aquest cas, però, el vicepresident substitut no haurà obtingut mai la confiança de la cambra, que és la que comporta que el Parlament pugui controlar directament el president escollit.

Personal eventual

Pel que fa al personal eventual, segons el gabinet jurídic del govern, la situació en què es troba és similar a la d'unes eleccions: no se'n fa un cessament o una ratificació. Per tant, la seva situació no es veu afectada per la inhabilitació, a diferència del personal de confiança de Torra –menys de deu persones–, assignat de manera directa a l'Oficina del President, que sí que haurà de ser ratificat, destituït o nomenat, si fos el cas, per Aragonès. ■

POLÍTICA **NOU PRESIDENT DESTITUÏT****Els principals arguments de la sentència, pas a pas**● **LLIBERTAT D'EXPRESSIÓ**

LLIBERTAT L'objecte del procés no és analitzar la condemna del recurrent des de la perspectiva de la llibertat d'expressió, ja que com a ciutadà és lliure de realitzar les manifestacions o actes que reflecteixin la seva identitat política. L'objecte és la desobediència de les ordres reiterades d'un òrgan constitucional la funció del qual és garantir la transparència i neteja dels processos electorals que exigeix neutralitat dels poders i adm. públiques.

● **PROPORCIONALITAT**

PROPORCIONALITAT Reduir la intervenció del dret penal, com a última ràtio, al mínim indispensable per al control social (...) s'entrebanc sense remei amb les exigències del principi de legalitat, ja que no és al jutge sinó al legislador a qui incumbeix decidir, per mitjà de la fixació dels tipus i les penes, quins han de ser els límits de la intervenció del dret penal. En el cas que ens ocupa, no pot parlar-se d'una reacció penal desproporcionada i innecessària que s'aparti del principi d'intervenció

mínima i d'última ràtio que en tota societat democràtica ha de tenir el recurs al dret penal.

● **COMPETÈNCIA**

COMPETÈNCIA L'article 19.4 de la Llorege atribueix a la Junta Electoral Central durant el període electoral "resoldre les queixes, reclamacions i recursos que es dirigeixin d'acord amb la present llei o amb qualsevol altra disposició que li atribueix aquesta competència". L'ordre, per tant, va ser dictada per un òrgan competent.

● **IMPARCIALITAT**

IMPARCIALITAT El jutge penal, instructor en aquest cas, es limita a investigar, perquè aquesta és la seva competència, la presumpta comissió d'un delictes de desobediència, de cap manera a investigar la imparcialitat d'un òrgan de l'administració. No haver procedit a la recusació en aquesta via és suficient per desestimar les al·legacions de motiu. No n'hi ha prou que els dubtes o sospites sobre la imparcialitat del

“Coincidim amb la

DUR • El Suprem ratifica íntegrament la sentència del TSJC i no dona la raó a la defensa en cap dels arguments que havia esgrimit **RAONS** • Afirmar que no es vulnera la llibertat d'expressió de Torra, que la JEC era una "autoritat superior" en aquell procés i que la condemna és imparcial i proporcional **UE** • També rebutja presentar qüestions prejudicials perquè no té dubtes

Òscar Palau
BARCELONA

La frase apareix literalment fins a tres cops en les 133 pàgines de la sentència; alguns altres, pràcticament, i molts altres més, implícitament, fins al punt que gairebé es pot dir que les resumeix senceres: "Coincidim amb el ministeri fiscal." En efecte, la resolució de la sala segona del Tribunal Suprem, dictada ahir per unanimitat, com a resposta al recurs de cassació del president Quim Torra contra la seva inhabilitació no deixa marge al dubte en donar la raó a la fiscalia i rebutja un per un, amb més o menys contundència, tots els arguments que la defensa havia posat sobre la taula al febrer en el seu recurs de 308 pàgines, com ara la vulneració de la llibertat d'expressió, la falta d'imparcialitat dels àrbitres o la manca d'autoritat de la Junta Electoral Central per ordenar res al president de la Generalitat en un procés electoral, les eleccions estatals del 28 d'abril del 2019, en què l'administració catalana no intervenia. Els cinc magistrats espanyols, entre els quals hi ha l'exsenador del PP a Alacant Vicente Magro Servet, van fer pinya

ahir per confirmar íntegrament la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) però també, en darrer terme, per avalar plenament la decisió inicial de la JEC, que és la que primer va ordenar la retirada de la pancarta que ha acabat justificant la destitució d'un altre president català per vies extraparlamentàries. El segon consecutiu a càrrec dels poders de l'Estat, després de la destitució de Carles Puigdemont l'octubre del 2017, via article 155.

La sentència ratifica la condemna de Torra a una multa de 30.000 euros i la inhabilitació especial d'un any i mig, tant per a càrrecs públics electius (locals, autonòmics, estatals o europeus) com per desenvolupar tasques de govern en cap administració a l'Estat espanyol. A més, justifica que ja l'aparti de la presidència perquè que l'hi mantingués un cop inhabilitat en ferm "contradiu la mateixa naturalesa de la pena principal". I és que, tal com afirma en la part final de la resolució, el Suprem creu provada "a la vista de tot allò analitzat, la contundent, reiterada, contumaç i obstinada resistència de l'acusat a acatar un mandat investit d'autoritat i dictat conforme a la legalitat".

Preveient segurament la futura arribada del cas a la taula del Tribunal Europeu dels Drets Humans (TEDH), una de les principals obstinacions dels magistrats ha estat, de fet, aquesta: desvincular la seva decisió de qualsevol intenció d'arribar al president, i per extensió a una majoria dels catalans, un dret tan fonamental com el de protesta, per l'existència de presos i exiliats polítics arran de l'1-O. Els magistrats, així, insisteixen diverses vegades que l'objecte de la sentència no és si es va vulnerar o no la llibertat d'expressió, i ho limiten a un cas d'estricta desobediència "reiterada" a l'autoritat electoral. L'àmbit del recurs, asseguren, "no és l'exhibició de determinats símbols o pancartes d'una determinada opció política, sinó la seva utilització en períodes electorals desobeint allò disposat" per la JEC. Això sí, diuen que no entren en els fets pròpiament, però en aquest punt justifiquen la decisió de l'òrgan administratiu de censurar la pancarta, tot excusant-se en el fet que l'ordre s'empara en el principi de neutralitat que cal fer complir a l'administració pública, i de manera "més aguditzada" en període electoral. El text, així, insisteix que

Un tractament poc honorable.

La defensa també s'havia queixat pel que considerava un tracte inadequat del TSJC al president Torra durant el judici oral, en no referir-s'hi en cap moment amb els honors i tractaments propis del càrrec. En aquest cas, però, la sala segona del Suprem recorda que en un judici regeixen les lleis processals i no els tractaments protocol·laris, que per tant no entén que siguin d'aplicació en els àmbits jurisdiccionals. A més, conclou que això "de cap manera pot entendre's com a signe de parcialitat i avançament d'una decisió de condemna ja presa". "Tot acusat ha de ser tractat amb respecte, com així va succeir, per la qual cosa la queixa del recurrent resulta infundada", etziba.

les ordres es van dictar "d'acord amb el dret", i que els mandats de la JEC de l'11 i el 18 de març del 2019 eren "clars i perfectament comprensibles", tant en el fons com els terminis per al seu compliment. De fet, fins i tot recorda que Torra, a qui atribueix com a president de la Generalitat, escriptor i advocat, "una preparació i uns coneixements jurídics superiors a la mitjana", disposava de "prou elements" sobre l'obligació d'acatar, inclòs un informe dels seus mateixos serveis jurídics, que aclareixen tot dubte sobre la "plena consciència" del que feia. "No es pot parlar d'error", subratlla, per constatar que el president, com a autoritat pública, va exhibir sempre una "voluntat conscient i disposició anímica inequívoca" de contravenir i desatendre el mandat de la JEC.

És clar que, perquè hi pugui haver desobediència punible, tal com la descriu l'article 410 del Codi Penal, s'ha d'haver fet cas omís a una "autoritat superior". I l'advocat del president, Gonzalo Boye, va rescatar en el seu recurs la jurisprudència d'una sentència del 2013, de la sala tercera del mateix Suprem, que deixava ben clar que la JEC no estava pas per sobre de l'autoritat

judge sorgeixen en la ment de qui recusa, sinó que és necessari determinar, cas a cas, si assoleixen una consistència tal que permeti afirmar que es troben objectivament i legítimament justificats.

(...) És jurisprudència del TC clara i constant que les causes legals d'abstenció i recusació de jutges i magistrats enumerades en l'article 219 de la llei orgànica del poder judicial no només constitueixen una llista taxada, sinó que són d'interpretació estricta.

● 'NON BIS IN IDEM'

'NON BIS IN IDEM'

L'expedient sancionador no té el mateix fonament que el delictes pel qual ha estat condemnat. La sanció administrativa ho és per vulneració de la norma dirigida als poders públics i que consagra un principi de neutralitat i imparcialitat polític. El delictes de desobediència sanciona a qui es negués absolutament al compliment, en aquest cas, d'ordres de l'autoritat.

No existeix, per tant, aquesta triple concurrència (identitat de subjecte, fet i fonament), no és el mateix fonament.

● QÜESTIONS PREJUDICIALS

QÜESTIONS

L'aplicació d'una norma comunitària no imposa al tribunal l'obligació de dubtar en la seva interpretació. Només si, en aplicar-la, tal dubte sorgeix, aleshores té l'obligació de plantejar la qüestió prejudicial.

● TUTELA JUDICIAL EFECTIVA

TUTELA

La desestimació de pretensions o plantejaments de la defensa, per molt disconformes que siguin amb les postulacions mantingudes, de cap manera suposen falta de tutela judicial efectiva.

fiscalia”

d'un president autonòmic, el de les Illes en aquell cas. La sentència ara del mateix tribunal, en canvi, insisteix sempre que la JEC és una "autoritat superior", i passa de puntes sobre la seva pròpia jurisprudència, que esbandeix sense gairebé entrar a valorar-la. "Amb independència que aquesta sentència (la del 2013) no avala la conclusió que la JEC no pot dictar els acords qüestionats, ja que només es refereix a les competències d'aquella en una tasca sancionadora, la competència de la JEC s'ajusta a l'ordenament electoral", tanca, sense donar cap altre argument, més enllà de reiterar que la Loreg atorga a la JEC la capacitat de "resoldre" queixes, reclamacions i recursos. "L'ordre, per tant, va ser dictada per òrgan competent", s'esmuny el Suprem, que a més defensa que en les alegacions de Torra després que fes Cs la primera denúncia, en cap moment va invocar la manca de competència de la JEC per decidir.

Imparcial i proporcional

Un gran gruix de la sentència es dedica a rebatre, una per una, les acusacions de falta d'imparcialitat de la majoria d'actors que han participat en el procés judicial, començant per alguns membres de la JEC –a qui el Suprem avala, a més, que el TSJC es negués a cridar a declarar, adduint que "és obvi" que la defensa "confon" la qualitat processal

de testimoni amb la de "provocador" dels fets que han acabat a judici– i acabant pels magistrats del TSJC que van dictar la primera sentència. Alguns, de fet, ja havien estat recusats –igual que els jutges del Suprem que han revisat el recurs de cassació–, sense cap èxit, mentre que a d'altres directament la defensa els va denunciar, fórmula que la sentència diu que no és equivalent perquè "no és pot entendre que la interposició de la querrel·la contra aquells vocals per prevaricació supleix aquella falta de recusació". El Suprem, a més, assegura que no ha de ser un jutge penal l'encarregat d'investigar la imparcialitat d'un òrgan administratiu com la JEC, i recorda que no n'hi ha prou que els dubtes d'imparcialitat "sorgeixin en la ment" de qui recusa, ja que la jurisprudència del TC deixa clar que hi ha motivacions molt "taxades" en la llei orgànica del poder judicial que no donen lloc a interpretacions.

La falta de proporcionalitat de la inhabilitació era un altre dels grans arguments de la defensa que la sentència també s'esforça a desmuntar. El tribunal conclou que "no es pot parlar d'una reacció penal desproporcionada i innecessària que s'aparti del principi d'intervenció mínima i d'última ràtio que en tota societat democràtica ha de tenir el recurs al dret penal". En aquest sentit, el Suprem entén que la pena

L'ordre dels recursos. L'advocat Gonzalo Boye havia alertat en els dies següents a la vista del 17 de setembre al Suprem que els recursos de cassació s'han de resoldre per ordre rigorós "i sempre segons l'ordre d'admissió". Citava, en concret, els articles 877 i 895 de la llei d'enjudiciament criminal. El primer assegura que els "recursos es numeraran correlativament per l'ordre de la seva presentació", i el segon deixa clar que la sala "ordenarà portar a la vista els recursos per l'ordre de la seva admissió", fixant fins i tot torns especials de preferència per als compromesos en l'article 877. Boye, en aquest sentit, recordava que hi ha un altre recurs, el del cas Gürtel, que va entrar mesos abans del de Torra, i que en el seu tribunal fins i tot hi ha un dels cinc magistrats de la sentència d'ahir, però que encara està pendent de resolució. No corria tanta pressa.

és "proporcional", després que la defensa hagués denunciat la vulneració del principi d'igualtat pel greuge comparatiu amb altres casos de desobediència a la normativa electoral en què la JEC només va imposar sancions econòmiques, com va passar amb el president espanyol Pedro Sánchez i la llavors ministra Isabel Celaá per haver fet servir el Palau de La Moncloa per preparar la candidatura del PSOE.

El Suprem s'estén, i justifica que l'arbitri judicial "és una facultat discrecional de l'òrgan jurisdiccional", i que l'ús que en faci "apujant o abaixant penes" només correspon al jutjador d'instància. Així mateix, eludeix cap responsabilitat dels jutges d'haver d'entrar a valorar la proporcionalitat, ja que sosté que reduir la intervenció del dret penal al mínim indispensable per al con-

La sentència afirma que el cas de desobediència de Pedro Sánchez no és comparable al de Torra

trol social "és un postulat raonable de política criminal que ha de ser tingut en compte primordialment pel legislador", però que en la praxi judicial, "tot i poder servir d'orientació", topa amb les "exigències del principi de legalitat", atribuïbles al mateix legislador en el moment que fixa els tipus i penes, i que no corresponen al jutge.

La sentència final, a banda d'això, també tomba altres drets que la defensa entenia vulnerats, com ara els de tutela judicial efectiva, sufragi passiu, presumpció d'innocència o legalitat penal. La mateixa sort corre la petició que es reconegues a Torra la condició de diputat, que ja li havien sostret arran de la sentèn-

cia inicial. Pel que fa al principi de *non bis in idem*, que prohibeix fixar dues condemnes a una mateixa persona per uns mateixos fets, la sentència assegura que aquí és compatible una sanció administrativa per l'incompliment del principi de neutralitat i una de penal per la desobediència a la JEC.

Res de qüestions prejudicials

Boye havia reclamat al final del judici al TSJC que es presentessin diverses qüestions prejudicials perquè el TJUE l'orientés sobre l'aplicació d'alguns dels drets fonamentals inclosos als tractats europeus. Llavors, el tribunal ho va desestimar al moment entenent que la petició es feia fora de termini. El Suprem reconeix ara una "falta de previsió expressa al respecte" que converteix en un "tema controvertit" en el moment en què les parts poden fer el plantejament, però s'ho treu del damunt conclouent que també "pot entendre's" que un cop finalitzat l'informe oral "el plantejament sigui extemporani i en un moment inhàbil". Igualment, el Suprem desestima plantejar ell mateix aquestes qüestions a Europa, i dedica diverses planes a raonar-ho, recordant que no hi està obligat i que no s'hi ha de recórrer per norma, sinó només quan es plantegin dubtes en l'aplicació de la normativa que puguin condicionar el resultat del litigi. Però ho té tan clar el Suprem que conclou que "no concorre" justament aquest pressupòsit: que tingui dubtes sobre la interpretació de cap norma europea. "La interpretació d'una norma comunitària no imposa al tribunal l'obligació de dubtar-ne" i activar una qüestió prejudicial, clou. Dubtes a l'hora de ratificar la inhabilitació de Torra, certament, és evident que el Suprem no n'ha tingut ni un. ■

POLÍTICA **NOU PRESIDENT DESTITUÏT****DISCURS DEL 131È PRESIDENT DE LA GENERALITAT, QUIM TORRA****“L'única manera d'avançar és la ruptura democràtica”**

Benvolgudes i benlloguts: Vull començar aquesta declaració expressant un cop més el meu condol i el del govern a totes les víctimes i familiars de les víctimes de la Covid-19 que ha colpejat aquests últims mesos el nostre país i la resta del món. Perquè en aquest país continuen encara morint persones cada dia per una pandèmia que no cessa. Les vides escapçades per aquest malson són i seran sempre en la nostra memòria.

Tampoc vull continuar sense haver agraït abans la feina feta per tots aquells col·lectius que han lliurat un combat contra la Covid-19 a primera línia, arriscant sovint la seva salut en favor de la dels altres. Des dels professionals de la sanitat, als treballadors de l'alimentació, passant pels mestres i professors, els equips d'emergència i seguretat i continuant pels sectors de la neteja, els residus o els voluntaris assistencials que han vetllat perquè ningú no quedés enrere o desatès. Tots ells i molts altres que no he esmentat mereixen un agraïment col·lectiu, nacional i oficial que no vull deixar de fer en cada intervenció que sabeu que faig allà on sigui.

Ciudadanes i ciutadans de Catalunya, benlloguts compatriotes:

Avui vull parlar amb vosaltres. Perquè és tan sols a vosaltres i a la llibertat de Catalunya a qui em dec com a president. Avui ressonen més fort que mai dins meu totes i cadascuna de les expressions de suport, d'encoratjament, de gratitud, de disponibilitat, de confiança que he rebut tots aquests anys de vosaltres.

Vull parlar a tots aquells que ho han donat tot per a tots. Vull parlar a tots aquells que us hàgiu pogut sentir abandonats o a qui hem pogut fallar. Parlo avui a les persones amb nom i cognoms, plenes de vida, i plenes de somnis, que cada dia des del vostre lloc, des de l'anonimat i sense ambicionar protagonisme, feu d'aquest país un projecte d'esperança. A totes les persones que, amb el vostre compromís i enmig de moltes dificultats, feu de Catalunya un lloc millor per viure.

Us parlo a vosaltres per donar-

vos les gràcies per ser exemple i camí de la nostra societat.

No som un país d'institucions poderoses; som un país d'una societat viva, dinàmica, emprenedora, justa i lliure. Som un país que no es rendeix mai. Un país que n'ha vist de tots colors i sempre emergeix viu i amb força per continuar avançant. És per això que avui, més enllà de partits, parlaments, autoritats o institucions, avui vull parlar-vos a vosaltres.

Perquè sou l'única esperança de sortir del pou on ens vol posar, una vegada i una altra, l'Estat espanyol. És la vostra veu i la vostra força col·lectiva l'única que ens permetrà deixar enrere un laberint del qual no se surt per sota terra, sinó per sobre, saltant tots els seus murs. No ho dic per dir. No és només una afirmació retòrica. És una convicció de qui des

“Som un país que no es rendeix mai. Un país que n'ha vist de tots colors i sempre emergeix viu”

del capdavant de les institucions comprova que un dels obstacles per a la independència és la mateixa autonomia.

Una autonomia on el Parlament no publica les resolucions que s'hi aproven, i on el govern veu com el seu president és depurat del càrrec per un cop ordit pels poders de l'Estat espanyol.

Una autonomia que té 2.850 represaliats per defensar la causa justa i legítima de la independència de Catalunya.

L'única manera d'avançar és a través de la ruptura democràtica. Com l'1 d'octubre i el 3 d'octubre, i el 27 d'octubre. L'única garantia de deixar enrere el règim del 78 és el moviment independentista català. I l'única garantia del moviment independentista català sou vosaltres, la ciutadania, compromesa i organitzada.

Avui vull parlar amb vosaltres perquè uns jutges, i no pas el poble de Catalunya representat al Parlament, han decidit que no puc ser més el president de Catalunya. Vull dir-vos que cap llei injusta o aplicada amb finalitat de venjança contra qui defensa els

drets humans i universals no ha de poder mai derrotar la democràcia. I us asseguro que les irregularitats comeses per tombar un nou president tindran el seu judici a Europa, que és l'únic lloc on avui podem trobar justícia als independentistes catalans i la nostra causa legítima de la independència.

El govern de la Generalitat ha fet tot el que estava a les seves mans durant la gestió complicadíssima d'una malaltia inclement. I ho ha fet i ho fa encara sense els recursos ni les eines, sense el finançament ni la sobirania que calen per encarar amb contundència i eficàcia la recuperació, el control i la mitigació d'aquesta crisi sanitària, d'aquesta crisi econòmica, social i educativa que ens ha plantat el coronavirus al nostre davant.

“Les eleccions han de ser un nou plebiscit i un nou mandat que confirmi el referèndum de l'1-0”

I és sense els recursos necessaris ni les eines d'un estat que el govern de Catalunya ha encarat la situació d'emergència creada aquests mesos.

Com a govern, tinc la satisfacció de dir-vos que hem fet la feina que calia per oferir al país una resposta des de les institucions. El 29 de gener vaig dir que aquesta legislatura no tenia més recorregut polític. Que ja arribava al seu final. Però una pandèmia ho va canviar tot i avui estem dedicats en cos i ànima a sortir d'una crisi econòmica i social gravíssima, devastadora.

Avui són els tribunals, amb la signatura del rei d'Espanya i del govern espanyol, els que tornen a interrompre el funcionament normal de les institucions catalanes i porten l'administració, en plena pandèmia, a una situació provisional que aquest país no es mereix. Els pot més la set de venjança que no pas el respecte per la salut i la vida de les persones, o la recuperació i la supervivència de les empreses i de cada un dels llocs de treball. La repressió no té límits, però l'autonomia, sí. I

aquesta és la gran lliçó de la situació en què ens trobem avui.

I em dirigeixo al govern que avui m'acompanya: Permeteu-me que us doni una darrera instrucció. Lluiteu les 24 hores de cada dia per la vida i la salut de les persones. Preneu les decisions que calguin en cada moment. I expliqueu a la ciutadania de manera transparent en quina situació ens trobem. La maduresa de la gent d'aquest país no es mereix una altra cosa.

Que avui no estiguem en condicions d'acabar el camí iniciat cap a la llibertat, no vol dir que hàgim reculat ni un mil·límetre. Una cosa que ens caracteritza als independentistes és que no tenim mai por de les urnes. No ens fa por, ans al contrari, no ens fa res comptar-nos tantes vegades com calgui. Volem que la ciutadania s'expressi sempre. Volem la independència, volem exercir l'autodeterminació, però sobretot volem una democràcia de qualitat per al nostre país. Tindrem l'ocasió d'avançar en aquesta direcció en unes eleccions que se celebraran d'aquí a pocs mesos. Han de ser un punt d'inflexió. Han de ser un nou plebiscit i un nou mandat que confirmi el referèndum del Primer d'Octubre.

És el moment de tornar a sumar forces democràtiques, republicanes i independentistes.

Les forces de la llibertat. Sí, les forces de la llibertat. Aquesta és la decisió que haurà de prendre la ciutadania a les urnes. Mentre els aparells de l'Estat espanyol inhabiliten un president de la Generalitat, acompanyen la fugida d'un monarca acusat de corrupció a amagar-se en una dictadura. La decisió es planteja més clara que mai. I cal escollir entre democràcia i llibertat, o repressió i imposició. És a dir, la República Catalana del compromís cívic, o la monarquia espanyola de les banderes i l'exèrcit.

Que no hàgim avançat com jo hauria volgut per fer efectiu el mandat del referèndum del Primer d'Octubre, que no hàgim avançat prou, no vol dir que no hem fet feina. N'hem feta, i molta, i en un context molt difícil. I estic satisfet d'haver acompanyat tant com hem pogut, i sabut, tots els

El president Torra en acabar el seu discurs ■ JOSEP LOSADA

represaliats per aquesta voràgine autoritària de l'Estat espanyol contra el nostre clam democràtic de llibertat. Estic molt orgullós de ser al costat dels demòcrates en aquest conflicte. I estic molt orgullós de la força i del compromís de la grandíssima majoria de catalanes i catalans.

Aquests més de dos anys de presidència he volgut ser sempre al costat dels més vulnerables. Els discapacitats, amb qui justament he tingut una darrera reunió, la gent gran, els infants, el petit comerç de proximitat, els emprenedors, els refugiats, els veïns dels barris més marginats, els perseguits, la pagesia, els pobles i les comarques menys poblades, els treballadors i treballadores d'un país fet a contracorrent i contra pronòstic. Amb una llengua pròpia i compartida, una cultura que és batec als Països Catalans, i una identitat avançada que es refà i evoluciona amb el pas dels temps.

No crec que el meu país sigui millor que els altres, però és el meu. I l'estimo amb passió.

Estimo amb passió la gent del meu país i els seus projectes de

vida. Estic convençut que podem arribar tan lluny i tan a prop com vulguem. L'únic límit som nosaltres mateixos. Si volem, podem. Nosaltres sí que si volem podem. Però hem de tenir clar l'objectiu i no abandonar-lo mai.

Com sabeu, fa uns quants mesos que dedico el 100% del meu temps a batallar contra la pandèmia. He fet i faig tot el que està en les meves mans. Continuem treballant sense recursos ni sobirania. Som una autonomia propietat de l'Estat espanyol i mentre siguem això anirem amb desavantatge a qualsevol embat global que se'ns presenti els pròxims anys. Cap de nosaltres, cap independentista, no ha volgut aprofitar aquesta desgraciada pandèmia per sumar suport a la causa de la independència, com d'altres l'han volguda aprofitar per fer cries a "la unitat de la pàtria espanyola". Però és ben evident que amb les eines i els recursos d'un estat propi hauríem combatut millor l'avanç de la malaltia i els seus efectes.

El meu govern ha treballat sense descans i amb energia pels interessos dels set milions i mig de

catalans. Sense excepció. L'independentisme té un objectiu polític clar, però governa per a tothom. Sempre. Ho hem demostrat i n'estic molt satisfet. Governar no vol dir deixar de tenir objectius polítics. Tot el contrari. És quan governem que tenim l'oportunitat de realitzar-los en compliment dels mandats democràtics. I estic convençut d'haver governat sempre amb una mirada oberta i integradora i haver-ho fet sempre pensant en el servei a tothom.

He tingut l'honor, el màxim honor que es pot tenir, de presidir aquest país nostre en un període molt difícil i ple de desafiaments. He procurat fer-ho sempre des de l'honestetat, del compromís amb la gent, amb la veritat per sobre de tot i els ulls posats sempre amb els més vulnerables. He mirat de ser sempre just en les meves decisions, de no fer res mai per ambició personal ni de partit, amb l'interès del país per sobre de qualsevol altra consideració. Segur que he comès errors, que no he encertat totes les decisions i que algú trobarà mancances en la meua presidència. Segur. Les accepto i les incorporo a la meua

memòria i en el meu aprenentatge. Són lliçons apreses que m'enduc.

Us vull dir que ha estat un honor immens. I que allà on m'he sentit sempre més bé ha estat entre les persones, amb les entitats, en les iniciatives cíviques i socials de moltíssima gent que he tingut el plaer de conèixer. Tenim un gran país, tenim una societat magnífica, que podrà aconseguir tot allò que es proposi sempre que estigui disposada a arribar al final de tots els camins.

Certament, no tenim encara la República Catalana independent que ens hem compromès a construir col·lectivament. Jo no he pogut avançar més. I creieu-me que estava disposat i preparat per assumir-ne totes les conseqüències. Vull demanar que recuperem la generositat que ens va fer arribar més lluny i més a prop que mai. Demano als partits, a les entitats i a tota la ciutadania que recuperem l'esperit i la convicció que ens van permetre fer el Primer d'Octubre. Tenim un objectiu comú que és molt més important que tots els interessos particulars –i legítims– junts.

La repressió ens vol entretinguts en les diferències i la discòrdia. Ens vol dedicats a la disputa domèstica. Ni el forn, ni el pa. Tan

“Mentre siguem una autonomia anirem amb desavantatge a qualsevol embat global”

sols vol que ens barallem per les molles, o pitjor encara, per les engrunes de les molles. Hem de superar l'etapa actual per tornar a mirar a l'horitzó. Un horitzó de justícia, democràcia i llibertat per a totes les catalanes i catalans.

Jo no seré mai cap obstacle ni cap nosa per al camí cap a la independència. Vaig acceptar l'encàrrec de presidir la Generalitat en un moment de repressió ferotge per un compromís cívic amb el meu país i amb un president, el molt honorable Carles Puigdemont, que havia hagut de cercar refugi a l'exili. I així com vaig fer-me càrrec de la més alta institució catalana, amb el mateix compromís, avui puc dir-vos que continuaré treballant sense descans per la llibertat de Catalunya des de qualsevol altre espai on pugui ser útil i sumar.

És així com m'aplico la generositat que demano a tothom.

Ni abandono ni em resigno, i encara menys accepto aquesta sentència que vol enderrocar el govern de Catalunya. Fer-ho seria acceptar que la repressió contra la causa justa de la independèn-

cia de Catalunya és acceptada per tots nosaltres. Portaré la llibertat d'expressió i la nostra causa d'independència a Europa. I guanyarem.

L'Estat espanyol ens vol abocar irresponsablement a una inestabilitat que els membres del govern han decidit que calia encarar amb la màxima fortalesa i coordinació. I vull deixar ben clara aquí la meua confiança en el govern amb qui he treballat intensament aquests anys. Teniu tot el meu suport i em poso a la vostra disposició des d'avui per a tot allò que pugui ser-vos útil en el servei al país i a la seva gent. Vicepresident, consellera de la Presidència, conselleres i consellers, a la vostra disposició. Recordeu, avui tenim el risc de rebrot a 172; avui tenim l'RT a 1,07; avui tenim 17.000 alumnes confinats a casa seva.

Tenim una pressió assistencial estable i uns llits d'UCI també estables. Són les xifres que cada dia hem de vigilar, són les xifres que cada dia han de motivar la nostra acció de govern. Em teniu, insisteixo, a la vostra disposició per al que faci falta.

No normalitzarem mai la situació actual. A cada dia de presó, més democràcia. A cada nova irregularitat dels tribunals, més

“A cada dia de presó, més democràcia. A cada nova irregularitat dels tribunals, més vots a les urnes”

vots a les urnes. A cada dia d'exili, més organització cívica per a la República. A cada nou cas de repressió, més desobediència civil. Preparem-nos per a la ruptura democràtica, pacífica i desobediència.

Ara, quan ja no presideixi el govern de la Generalitat, continuaré al servei de les causes nobles del nostre país. Tothom qui lluiti per una causa noble em tindrà al costat. La llibertat, el compromís cívic, el deure republicà, el servei als més vulnerables. Treballaré sempre de valent per una Catalunya on ningú no es quedi enrere i on tothom pugui fer realitat els seus projectes de vida. Lluitaré per un país viu, just, lliure.

I aprofito aquesta ocasió per dir-ho amb totes les lletres, i sense cap precaució, que podem fer realitat el nostre somni, que tenim la força per fer realitat el nostre somni. La tenim ara si tenim clar que el poder és amb cadascú de nosaltres i en anar tots junts. Catalanes i catalans, empenyeu. Gràcies per fer-ho. Continuem endavant, sempre endavant. Per Catalunya i per la vida.

Voldria acabar aquest parlament amb uns agraïments més personals: en primer lloc, al govern i a la majoria del Parlament que m'ha fet confiança durant tots aquests anys.

Sempre havia dit que el meu govern aspirava a tenir la confiança de la majoria independentista del Parlament. En ocasions no ha estat així, però fins i tot les crítiques, quan han arribat, han estat lliçons que ens han ajudat.

A l'oposició li demano que sigui una oposició constructiva en aquests moments. Que busqui camins d'acord i dels grans consensos de país. Vull agrair a totes les companyes i tots els companys de l'exili, començant pel seu president, el president legítim de Catalunya, Carles Puigdemont, i a totes les companyes i companys que són a la presó pel seu coratge, pel seu compromís, pel seu sacrifici, que no pot ser en va de cap de les maneres. Vull tenir un record pels 2.850 represaliats que hi ha a Catalunya. Penseu que el vostre exemple ens ajuda a continuar a tots. Gràcies pel vostre sacrifici!

I també de nou a tots els lluitadors de la Covid, moltíssimes gràcies!

I tres darrers agraïments personalíssims: en primer lloc al meu equip, des dels ordenances al cap de gabinet, passant per l'Anna, el Pere, la Joana, en Jordi, en Joan Ramon, la Sira, l'Ester, el Martí i tantes i tants d'altres. Jo no hauria pogut ser aquí sense el vostre treball i esforç de cada dia.

A la meua família, a la meua dona i als meus fills, sense vosaltres ni tan sols hauria pogut sortir de casa i gràcies per rebre'm cada vegada que tornava a casa amb un somriure, amb els ànims i amb un escalf que mai m'ha faltat, passant també vosaltres en molts moments greus dificultats. Ha estat formidable tenir aquests anys i serà part de la nostra experiència.

A la meua mare i als meus germans i a tots els amics, als quals us he deixat absolutament tirats durant aquests dos anys llargs. Espero recuperar-vos, sé que hi sou, que hi heu estat i tots els misatges que m'heu fet arribar. Perdoneu aquest silenci d'aquests anys.

I al poble de Catalunya, ha estat un immens honor. Jo no podia esperar mai haver arribat a ser el president de la Generalitat de Catalunya. Sabeu que estic deslligat de qualsevol altre compromís que no sigui el de servir el meu país i que em teniu al vostre costat pel que calgui. Pel que calgui que es proposi la defensa inqüestionable dels drets humans elementals i l'alliberament nacional dels Països Catalans.

POLÍTICA **NOU PRESIDENT DESTITUÏT**

Un manifest acusa l'Estat de voler fer un "escarment"

■ L'escrit també qualifica "d'autoritària i ignominiosa" la inhabilitació de Torra i fa una defensa del dret a l'autodeterminació ■ Pep Guardiola, Lluís Llach, Pilar Rahola o Antonio Baños, entre els firmants

F.E.
BARCELONA

Les mostres de rebuig a la inhabilitació del president Quim Torra es van fer sentir, ahir mateix, des de diferents àmbits i a través de múltiples canals. Un d'aquests va ser un manifest en el qual treballaven diverses personalitats de la societat catalana des de feia dies, atès que la inhabilitació del cap de l'executiu català ja es donava per descomptada. I, partint d'aquesta premissa, el text denuncia l'actitud de l'Estat espanyol, que, amb la justícia com a ariet, actua amb ànim "de venjança i escarment", però també fa una defensa explícita de l'exercici del dret a l'autodeterminació i apel·la a "la indignació, la raó i la perseverança" com a instruments per poder aspirar a fer-lo efectiu. L'entrenador de futbol Pep Guardiola, el periodista Antonio Baños, l'empresari Tatxo Benet, el cantautor

La pancarta dels presos, davant de Palau, el dia que la JEC -3 de gener del 2020- va ordenar la inhabilitació ■ ORIOL DURAN

Lluís Llach, l'activista David Fernández o la periodista Pilar Rahola són alguns dels primers signants.

Segons han explicat alguns dels promotors de la iniciativa, la intenció ini-

cial és recollir adhesions entre la ciutadania —qui vulgui el pot rubricar a través del compte inhabilitacio@gmail.com— utilitzant les xarxes socials com a palanca de difusió. Per això se n'han fet tres

versions, en català, aranès i castellà. Igualment se'n vol fer una lectura pública, respectant totes les limitacions i condicionants que imposa la pandèmia, si pot ser avui mateix per aprofitar que la repercus-

ió social i mediàtica del cas juga a l'alça. El lloc i l'hora, però, encara estan per concretar. En espera d'això, el que per ara ja es pot dir és que el ritme de recollida de suports ha superat les expectatives.

Pel que fa al contingut del manifest, en els seus paràgrafs d'encapçalament es denuncia la ratificació de la sentència condemnatòria contra Torra, de la qual posa en dubte la legitimitat per "haver vulnerat la garantia d'imparcialitat amb la sentència dictada per uns magistrats del TSJC que havien expressat opinions polítiques sobre els fets que havien de jutjar", a més d'haver avalat "la decisió d'un organisme políticament esbiaixat i no competent com és la Junta Electoral Central" i, finalment, haver aplicat "una manifesta diferència de tracte en relació amb casos similars anteriors". Tot plegat, segons els promotors de la proclama, s'ha de contextualitzar en uns moments "de deriva antidemocràtica de l'Estat espanyol, que utilitza la repressió judicial per aturar la lliure voluntat democràtica dels catalans, fins i tot inhabilitant un president en exercici del seu càrrec, un fet sense precedents a l'Europa democràtica". L'encobriment de la suposada corrupció que esquitxa al rei emèrit i també l'existència de presos polítics són dues expressions més d'aquesta dinàmica regressiva que caracteritza l'Estat, segons la declaració.

I davant d'aquest mur, què és el que tocaria fer?

MANIFEST CONTRA LA INHABILITACIÓ DEL PRESIDENT

Crit de denúncia, acusació i condemna per la inhabilitació del MHP Quim Torra

Denunciem la sentència del Tribunal Suprem que inhabilita el Molt Honorable President de la Generalitat, Quim Torra, per haver defensat la llibertat dels presos i exiliats polítics catalans, la mateixa que reclama el Grup de Treball sobre la Detenció Arbitrària de l'ONU.

Acusem la justícia espanyola d'actuar amb ànim de venjança i escarment. Ha vulnerat la garantia d'imparcialitat amb la sentència dictada per uns magistrats del TSJC que havien expres-

sat opinions polítiques sobre els fets que havien de jutjar, ha avalat la decisió d'un organisme políticament esbiaixat i no competent com la JEC, i ha aplicat una manifesta diferència de tracte en relació amb casos similars anteriors.

Condemnem la deriva antidemocràtica de l'Estat espanyol, que utilitza la repressió judicial per aturar la lliure voluntat democràtica dels catalans. Fins i tot inhabilitant un president en exercici del seu càrrec, un fet sense precedents a l'Europa

Quim Torra i el seu govern amb la pancarta pels presos polítics a Sant Jaume ■ J. LOSADA

democràtica.

Sabem que la indignació, la raó o la perseverança no són suficients per transformar una realitat tan profundament injusta i abusiva com la d'aquesta sentència. Ni per aturar la vergonya d'un Estat que protegeix criminals de lesa humanitat o que encobreix

Condemnem la deriva antidemocràtica de l'Estat espanyol

monarques corruptes. Ni, fins ara, per alliberar els nostres presoners polítics o fer possible el retorn dels exiliats. I tampoc han estat capaces de posar fi al sistemàtic maltractament econòmic, social i cultural

Doncs encomanar-se a “la indignació, la raó i la perseverança” com a “fonament i la llavor de tota revolta a favor de les minories nacionals oprimides i en defensa d’una causa justa, ara al mateix cor d’Europa, com és el dret a l’autodeterminació dels catalans”, expliciten els redactors del text, que en l’últim dels paràgrafs fan una apel·lació explícita a:

“Totes les persones que teniu una radical consciència democràtica, un radical compromís amb la llibertat d’expressió i una radical voluntat de justícia política i social a afegir-vos a aquest crit de denúncia, acusació i condemna.”

Vicent Partal, Ramon Folch, Bea Talegón, Marina Geli, Mònica Terribas Suso de Toro, Rafael Nadal, Germà Bel, Carles Viver-Pi Sunyer, Josep Maria Mainat, Mireia Boya, Salvador Cardús, Martxe-lo Otamendi, Toni Albà, Xavier Diez, Pere Baltà, Lluís Bozzo, Jaume Cabré, Núria Cadenes, Francesc Canosa, Agustí Colomines, Melcior Comes, Miquel Desclot, Carles Duarte, Joel Joan, Assumpció Maresma, Isidor Marí, Isabel Martí, Magda Oranich, Ada Perallada, Isona Pas-sola, Ventura Pons, Genís Sinca, Joan Vall Clara, Ricard Vilaragut, Xevi Xirgo o Miquel Strubell Trueta són alguns dels altres firmants. Per ara. ■

del nostre país.

Però afirmem que la indignació, la raó i la perseverança són el fonament i la llavor de tota revolta a favor de les minories nacionals oprimides i en defensa d’una causa justa, ara al mateix cor d’Europa, com és el dret a l’autodeterminació dels catalans.

Per això convidem totes les persones que teniu una radical consciència democràtica, un radical compromís amb la llibertat d’expressió, i una radical voluntat de justícia política i social a afegir-vos a aquest crit de denúncia, acusació i condemna per l’autoritària i ignominiosa expulsió del MHP Quim Torra d’una presidència assumida per mandat democràtic i exercida amb tota la dignitat institucional.

L’oposició en bloc considera ja inajornables les eleccions

■ L’independentisme veu en la destitució de Torra un nou embat repressiu de l’Estat ■ La CUP censura que la resposta no sigui unitària ■ Entitats i organismes jutgen la inhabilitació com una “desproporció”

F. Espiga
BARCELONA

La resolució del Tribunal Suprem sobre el president Quim Torra ha vingut a confirmar l’escenari que tots els partits polítics ja tenien imaginat en el seu cap, i, com a tal, la ratificació de la inhabilitació no es pot dir que hagi agafat absolutament ningú amb el peu canviat. Era el que s’esperava, de la mateixa manera que ho van ser les reaccions dels partits de l’oposició al Parlament que es van anar encadenant durant el dia d’ahir, i on hi va haver la coincidència absoluta de reclamar eleccions amb la màxima brevetat per sortir de la situació d’interinatge en què queda la legislatura. “Advocarem pel desbloqueig”, va ser la proclama del líder de Ciutadans, Carlos Carrizosa, que també va indicar que mantindrà contactes amb altres formacions no independentistes per sondejar la possibilitat de presentar un candidat alternatiu a la presidència, un moviment que aparentment no té cap mena de recorregut a curt termini. “Parlarem amb la resta de partits per decidir si presentem un candidat de consens i quines accions prenem.”

Per la banda del PSC, el seu cap de files, Miquel Iceta, va insistir en la idea de veure’s amb la resta de grups de l’oposició “per explorar i definir quin és el millor escenari per tenir unes eleccions com més ràpid millor”. Una de les opcions que va apuntar seria buscar un pacte per proclamar un candidat a presi-

dent instrumental per proclamar, només, les eleccions, proposta a la qual tampoc s’albira un gran futur. Jéssica Albiach (CateCP), per a qui la inhabilitació és “una conseqüència jurídica absolutament desproporcionada i un fet molt greu”, també va insistir que cal anar ja a les urnes, mentre que Alejandro Fernández (PP) va celebrar que “la democràcia guanya” després de la destitució de Torra.

Des de les files independentistes, la reacció va ser la de denúncia. “Una vega-

Uns manifestants a la plaça de la subdelegació del govern de l’Estat a Lleida, ahir al vespre ■ ACN

da més, l’Estat espanyol interfereix en les nostres institucions democràtiques. De destitució en destitució fins a la república final. Al teu costat, president”, va piular el líder de JxCat Carles Puigdemont, mentre que el president d’ERC, Oriol Junqueras, va parlar d’un “nou atac judicial del Suprem i l’Estat espanyol contra la democràcia i les institucions catalanes. La repressió contra l’independentisme no té aturador”. Des del PDeCAT, el seu portaveu, Marc Solsona, va ad-

vocar per donar una “res-

posta unitària a aquesta situació insòlita”, i per la CUP, Maria Rovira es va lamentar que JxCat i ERC no hagin acordat una “estratègia antirepressiva concreta” i que siguin els tribunals espanyols qui “decideixin” la data de les eleccions.

Les reaccions, però, no es van circumscriure a l’àmbit estrictament polític, i entitats com ara la Taula del Tercer Sector van “lamenten profundament” la destitució de Torra, que van interpretar com “un nou atac a les institucions catalanes” i una “judi-

cialització de la política”. Dins l’àmbit esportiu, per citar només un exemple, van ser nombroses les institucions, començant pel Barça, que van fer comunicats de solidaritat amb Torra. En termes molt similars es va expressar el sindic de greuges, Rafael Ribó, que va recalcar que va originar el litigi “tenia un caràcter reivindicatiu, polític, que hauria de ser irrellevant penalment, com passa en la major part d’ordenaments jurídics del nostre entorn”. ■

La inhabilitació suposa una vulneració directa del dret a sufragi passiu del president Torra”

Les frases

“Ha guanyat la llibertat, ja que tothom és igual davant la llei, també els polítics separatistes”

Carlos Carrizosa
LÍDER DE CIUTADANS

“Cal saber si hi ha grups oberts a pactar una candidatura instrumental per forçar eleccions”

Miquel Iceta
PRESIDENT DEL GRUP DEL PSC

“Torra hauria d’haver convocat eleccions per protegir la institució i donar veu a la ciutadania”

Jéssica Albiach
PRESIDENTA DE CATECP

“El president del Parlament ha de desbloquejar la situació i decidir a qui proposa o a qui no”

Alejandro Fernández
PRESIDENTA DEL GRUP DEL PP

“La inhabilitació suposa una vulneració directa del dret a sufragi passiu del president Torra”

Rafael Ribó
SÍNDIC DE GREUGES

POLÍTICA **NOU PRESIDENT DESTITUÏT**

Sant Jaume acomboia Torra i pressiona ERC

El president destituït va sortir del Palau ovacionat pels centenars de persones concentrades davant la Generalitat. Girona, Tarragona i Lleida encapçalen les concentracions de rebuig arreu del país

J. Panyella / N. Astorch
BARCELONA / GIRONA

La plaça de Sant Jaume de Barcelona va viure ahir al vespre una jornada de multituds en temps de distanciament social en què l'independentisme mobilitzat va aplaudir i acomboiar el ja expresident de la Generalitat Quim Torra i la seva dona mentre sortien del Palau, i alhora va llançar crits per demanar "unitat" i "lleialtat" a Esquerra Republicana.

Sant Jaume va ser l'epicentre d'un seguit de mobilitzacions convocades ahir al vespre per les entitats sobiranistes ANC i Òmnium arreu de Catalunya, amb un seguiment desigual que, de tota manera, fa de mal valorar

quan la cautela del distanciament social és la premissa bàsica d'aquests temps estranys. Sigui com sigui, moltes places on es va convocar la mobilització eren plenes i, en tot cas, el distanciament va semblar que venia pel costat de les valoracions que van fer de la inhabilitació de Torra els líders de l'Assemblea i d'Òmnium.

En acabar-se la concentració, Marcel Mauri i Elisenda Paluzie van parlar davant els mitjans de comunicació. El primer ho va fer reproduint el missatge que aquests dies ha llançat Oriol Junqueras des de la presó de Lledoners per demanar que es treballi des de la unitat per "l'amnistia i l'exercici del dret a l'autodetermina-

ció". En canvi, Elisenda Paluzie va pronunciar un missatge gairebé idèntic al que ahir va difondre Quim Torra, que va posar sobre la taula que el problema de l'impasse que viu el moviment independentista és l'acceptació de l'estat de les autonomies. "Hem de deixar de tenir presidents de la Generalitat autonòmics", va dir Paluzie.

Escollint el discurs

L'ambient a la plaça de Sant Jaume no es va començar a escalfar fins a les sis de la tarda. Al migdia, quan ja es coneixia la sentència d'inhabilitació, davant de la Generalitat es van plantar nou membres de l'ANC amb dues grans pancartes de suport a Torra, però en aquell moment

hi havia més periodistes, expectants pel que podria passar, que ciutadans concentrats en suport del president represaliat.

No va ser fins a les sis de la tarda, coincidint amb el discurs que Torra va llegir a la galeria gòtica del Palau, que la plaça es va començar a omplir de persones que cridaven consignes a favor del president Torra i demanaven la desobediència de les institucions a la sentència del Suprem. Les persones concentrades van seguir la intervenció presidencial a través dels seus dispositius mòbils i, en acabar, va créixer l'expectativa per si Torra sortiria a saludar la gent, com així va acabar passant.

Sempre al costat de Ca-

rola Miró, la seva esposa, Torra va sortir a la plaça sostenint la pancarta amb el mateix lema que va causar la seva inhabilitació, *Llibertat presos polítics i exiliats*, amb el llaç groc en un extrem, i el mateix lema escrit en llengua anglesa. Acompanyaven Torra el president del Parlament, líders sobiranistes i el govern en ple, amb Pere Aragonès en un costat, i va ser en aquest moment que, entre els aplaudiments i els crits d'ànim al president inhabilitat, es van sentir crits insistents d'unitat i lleialtat, proclamades dirigides a Esquerra Republicana.

La concentració dels polítics es va dissoldre quan Torra i la seva dona, envoltats d'un cordó de se-

guretat i d'una cohort de càmeres i fotògrafs, es van posar a caminar per la plaça, obrint-se pas entre la gent que els aplaudia. La parella va enfilarse, primer, direcció a Ferran, per girar després a l'esquerra i travessar la plaça fins a enfilarse el carrer Jaume I. De tant en tant, Torra s'anava aturant per saludar la gent que tenia a un costat i a l'altre, sempre amb el braç dret damunt l'espatlla de la seva dona, mentre que la mà esquerra l'anava movent, ara per fer el senyal de victòria, ara per alçar el puny amb força.

Es vol una resposta

A mesura que Torra s'anava desplaçant per la plaça, al seu darrere es va formar un seguici de persones que el van acomboiar amb crits i aplaudiments fins a la meitat del carrer Jaume I, i que van formar una petita i improvisada manifestació. En aquest punt, el president inhabilitat va pujar al cotxe oficial que l'esperava, que es va obrir pas carrer avall.

Amb Torra ja fora de la plaça, el líder d'Òmnium, Marcel Mauri, i la de l'ANC, Elisenda Paluzie, es van dirigir als mitjans. Mauri va demanar "una

Les frases

“Hem de deixar de tenir presidents de la Generalitat per poder construir la independència”

Elisenda Paluzie
PRESIDENTA DE L'ANC

“Avui és un dia trist. Cal que lluitem conjuntament per l'amnistia i l'autodeterminació”

Marcel Mauri
VICEPRESIDENT D'ÒMNIMUM CULTURAL

“Els balcons i places del nostre país són espais de llibertat i no espais per a la censura o la repressió”

Lluís Soler
PRESIDENT DE L'ASSOCIACIÓ CATALANA DE MUNICIPIS

“Estava convençut que hi hauria condemna. Això és una persecució política”

Jordi Pesarrodona
PALLASSO, INHABILITAT PELS FETS DE L'1 D'OCTUBRE

“Solidaritat amb el president. Els problemes polítics demanen solucions polítiques”

Mertxe Aizpurua
PORTAVEU DE BILDU AL CONGRÉS

“Encara hi ha qui compara la democràcia espanyola amb la d'Europa?”

Ester Capella
CONSELLERA JUSTÍCIA

Tres de les protestes d'ahir, a Barcelona, Girona i Tarragona ■ J. LOSADA / M. LLADÓ / ACN

Persones concentrades ahir a la tarda a Vic i a Lleida en protesta contra la inhabilitació de Quim Torra ■ ACN

resposta a l'altura de les institucions", i Paluzie va deixar clar que a l'Assemblea no estan "contents amb la reacció institucional i política". "Seguim sense tenir un projecte polític per assolir la independència", hi afegia.

Protesta generalitzada

La solidaritat amb el president inhabilitat es va reproduir a la mateixa hora en moltes places de muni-

cipis d'arreu del país. La plaça del Vi de Girona en va ser una. De fet, cada diu s'hi concentren desenes de persones en suport dels presos polítics, però ahir la protesta va prendre una gran força, amb més de 1.500 persones. En els parlaments, hi va intervenir, entre d'altres, l'alcalde, Marta Madrenas, que va manifestar que "no és una inhabilitació, sinó un enderrocament", i que

calia preparar-se per a un nou "embat independentista". Unes 500 persones van participar inicialment en la concentració, a la qual, més tard, es van afegir el miler de manifestants de la convocatòria del CDR Gironès.

A Figueres, la concentració amb el lema *Mai no podran inhabilitar el poble; donem suport al MH president Torra* va omplir la plaça de l'Ajuntament.

Durant l'acte, amb més de 200 persones, es van llegir dos manifestos; el primer, en nom de les entitats i els partits independentistes figuerencs, que va llegir Xavier Valentí, activista cultural i organitzador del Festival Còmic de Figueres, mentre que l'alcalde, Agnès Lladó, va llegir el manifest de l'AMI.

A Tarragona, unes 600 persones es van reunir a la plaça de la Font en defensa

de les institucions catalanes i contra la inhabilitació del president per part del Tribunal Suprem. Convocats també per Òmnium i l'ANC, els manifestants, amb mascaretes i respectant distàncies, van escoltar el manifest unitari, que va definir la inhabilitació com "l'enèsim atac" a la sobirania dels catalans. L'alcalde, Pau Ricomà (ERC), va qualificar la resolució judicial d'inacceptable i d'"atropellament als drets i llibertats". L'acte es va cloure amb el cant d'*Els segadors* i crits d'independència per part dels manifestants, que van abandonar la plaça sense incidents.

Lleida s'hi afegeix

A aquella mateixa hora del vespre, unes 300 persones, segons la Guàrdia Urbana, es van concentrar al davant de la subdelegació del govern espanyol a Lleida. La mobilització havia estat convocada per la Taula de la Democràcia. Poc abans, hi havia hagut una altra concentració a la plaça de la Paeria, que va aplegar unes 200 persones seguint la crida d'Òmnium i l'ANC. En aquesta protesta es van cridar consignes contra la justícia espanyola i a favor del president inhabilitat. Un fort desplegament policial dels Mossos d'Esquadra va custodiar l'edifici de la subdelegació, el perímetre del qual va estar protegit per tanques de seguretat.

Finalment, en la mateixa línia que desenes de ciutats i pobles del territori, un centenar de persones es va reunir a la plaça dels Oms de la Seu d'Urgell, davant del consistori de la capital de l'Alt Urgell, per mostrar el seu suport al president Torra. En el transcurs de l'acte, es van exhibir pancartes amb el lema *Llibertat presos polítics* i es va qualificar d'atac a la sobirania de Catalunya la sentència de l'alt tribunal, "orquestrada", van dir, per "impedir el lliure exercici dels drets i llibertats fonamentals". ■

OPINIÓ

Lluís Falgàs

Indignació

La inhabilitació del president de la Generalitat ha creat una gran indignació dins de la parròquia independentista. Indignació allargada a tots els ciutadans que creuen que, mani qui mani, les institucions s'han de preservar i que no haver despenjat una pancarta a l'hora que ho va dir la junta electoral no és motiu suficient per inhabilitar un president. Mai ningú es podia haver imaginat que, en democràcia i en plena pandèmia, Catalunya pogués quedar òrfena de president, amb un govern provisional i pendent d'unes eleccions, probablement, al febrer. En aquestes condicions no hi haurà ni el diàleg entre el govern català i l'espanyol, ni cap acceleració perquè els presos surtin, ni pressupost català per a l'any vinent, ni probablement pressupost espanyol. Ni pràcticament res més engrescador que una llarga campanya.

La indignació és total. Una indignació personal que difícilment aquest cop pot ser col·lectiva perquè no s'ha marcat des de la política ni l'estratègia conjunta ni un full de ruta amb vista al futur. Els periodistes estem cansats de preguntar als nostres polítics la previsió d'una acció conjunta de l'independentisme en cas d'una inhabilitació del president. La resposta ha estat sempre la de tirar pilotes fora en espera que d'altres agafin la davantera. Arribat el dia de la inhabilitació, continuem sense cap resposta conjunta que vagi més enllà d'actes, declaracions més o menys afortunades i la celebració d'un ple extraordinari al Parlament. Qüestions de poca identitat i poc convincents en un moment tràgic de la política per molta raó que poguessin tenir els tribuns. La falta de resposta unitària ve de lluny. Per exemple, va passar sense pena ni glòria que el president quedés sense escó al Parlament per una lleu desobediència.

El futur són les eleccions i la pregunta seria saber per què serveix un president de la Generalitat.

“Una vegada més, Espanya segueix les passes de Franco. Al teu costat, president!”

Aammer Anwar
ADVOCAT DE CLARA PONSATÍ

“Un tribunal espanyol destitueix un president democràtic per no haver retirat una pancarta”

Néstor Rego
DIPUTAT DEL BLOC NACIONALISTA GALLEC

“És una sentència injusta, anòmala i desproporcionada, una venjança de l'Estat”

Marc Solona
PORTAVEU DEL PDECAT

“La via judicial no ha solucionat ni solucionarà res. Per aquest camí no ens en sortirem”

Marta Pascal
PARTIT NACIONALISTA DE CATALUNYA

“La meua solidaritat amb el president Torra. El poble el va triar i només el poble el pot jutjar”

Arnaldo Otegi
COORDINADOR GENERAL D'EUSKAL HERRIA BILDU

POLÍTICA **NOU PRESIDENT DESTITUÏT**VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La teranyina autonomista

COINCIDÈNCIA • L'alcaldesa de Santa Coloma de Farners coincideix amb Torra i afirma que només el Parlament té potestat per decidir els representants del país **MEMÒRIA** • Defensa unànime del president, amb record al ple d'investidura del 2019

Jordi Ferrer

SANTA COLOMA DE FARNERS

El 131è president de la Generalitat de Catalunya, Quim Torra i Pla, i la primera dona alcaldessa de la història de Santa Coloma de Farners, Susagna Riera i Anglada, van coincidir ahir en els seus discursos. Inhabilitat pel Tribunal Suprem, Torra va dir a la tarda –des del Palau de la Generalitat– que l'“autonomisme és un obstacle per a la independència”. Gairebé una hora més tard, a la plaça U d'Octubre de Santa Coloma, l'alcaldesa afirmava: “La mateixa estructura autonòmica és una teranyina des d'on es pot sortir.”

Davant 200 persones, en una de les concentracions d'arreu de les comarques gironines, Riera va explicar que havia escrit el breu discurs d'ahir contra rellotge. Va lamentar “l'atropellament que fa anys que dura” i va censurar el fet que siguin uns jutges del Suprem els que facin fora el president Torra. La cloenda de l'alcaldesa, amb un “Visca Catalunya lliure!”, va rebre un gran aplaudiment.

Les trucades de Torra

Torra va néixer a Blanes el 28 de desembre del 1962, però té molts lligams amb la capital de la Selva. Hi viu la seva mare, Carme Pla, que no va poder veure durant molts mesos a causa de la Covid-19, i altres familiars. Poques hores abans del 15 de juny del 2019, el president va trucar als caps de llista de Santa Coloma perquè JxCat i ERC es possessin d'acord per pactar per la governabilitat local i exclouessin el PSC, “els del 155”, com els deia. Però la voluntat de l'antic res-

Una imatge de la concentració de protesta d'ahir a la plaça U d'Octubre de Santa Coloma de Farners ■ DAVID RUEDA / AJ. DE SANTA COLOMA DE FARNERS

ponsable del Born Centre Cultural només va ser possible en la segona part d'un ple molt accidentat i que va estar interromput deu hores. Al principi, Junts, Independents i el PSC havien pactat i volien governar. Ara qui governa és Junts, ERC i els independents: els dos primers es repartiran l'alcalde aquest mandat.

Justament ahir també va prendre la paraula el portaveu dels independents, Pep Prat, que va recordar que una trucada del president “l'havia sacsejat” les hores prèvies al ple de constitució de l'Ajuntament. Prat va instar la ciutadania a agafar les regnes de la situació un cop més i a fer pressió, com havia

dit alguna vegada Torra. El president d'Òmnium Cultural de la Selva Interior, Jordi Negre, va parlar d'inhabilitació “inèdita, injusta i incomprensible”.

La decisió del Tribunal Suprem d'ahir al migdia va alterar la política municipal. Mentre hi havia la concentració de protesta davant de l'ajuntament, s'hauria d'haver estat celebrant el ple municipal, que al migdia es va decidir ajornar-lo en una junta de portaveus d'urgència. “És una nova agressió contra la ciutadania i contra el país”, va explicar el primer tinent d'alcalde, Joan Martí (ERC). Només el PSC es va oposar que el ple s'ajornés set dies.

2.850

represaliats acumula Catalunya en el seu procés per aconseguir la llibertat. Ho va recordar ahir el president d'Òmnium Cultural a la Selva Interior, Jordi Negre, a Santa Coloma. Negre va parlar també de “monarquia vergonyosa” i que el PSOE manté l'operació Catalunya que va iniciar el PP.

Altres sessions plenàries suspeses ahir van ser la de Lloret de Mar –també a la comarca de la Selva– i la Banyoles (Pla de l'Estany), entre d'altres.

En una declaració institucional a primera hora de la tarda, l'alcalde de Lloret, Jaume Dulsat (Junts), va manifestar: “No podem normalitzar aquesta situació, estiguem d'acord o no amb el que va fer el Molt Honorable President. És el president legítim, i al meu país els presidents els vota la ciutadania i els escullen els parlaments. Segur que tots els demòcrates, sigui quina sigui la seva ideologia, entendran aquesta decisió.” ■

El Suprem avala els escons buits de Puigdemont i Comín

Redacció
BARCELONA

El Tribunal Suprem ha desestimat els incidents de nul·litat plantejats per l'expresident de la Generalitat Carles Puigdemont i l'exconseller Toni Comín contra les decisions de la Junta Electoral Central (JEC) que els negaven la

condició d'eurodiputats perquè no havien viatjat a Madrid per fer l'acte d'acatament de la Constitució. La sala 3a contenciosa administrativa del TS ha pres aquesta determinació malgrat que el Parlament Europeu sí que els considera eurodiputats de ple dret arran de la sentència del Tribunal de Justícia

de la UE (TJUE) sobre el cas Junqueras, que considerava que el líder d'ERC tenia immunitat des del moment que els electors el van votar, hagués assistit o no a l'acte d'acatament de la Constitució.

Sobre el rebuig a sotmetre aquest assumpte al TJUE, els magistrats desatquen que les sentències

van explicar que no era rellevant sotmetre'l a la seva consideració, “una vegada que els recurrents ja han estat admesos com a diputats de Parlament Europeu perquè la resposta, fos la que fos, no portaria al fet que la sentència a dictar modificqués aquest fet”.

Amés, el Suprem recorda als recurrents que l'incident de nul·litat “no és un mitjà perquè un tribunal reflexioni en el sentit que vulgui qui el promou” ni per fer que “modifiqui la seva decisió sobre els aspectes resolts en la sentència”. ■

Els eurodiputats Puigdemont i Comín, votant en una sessió del Parlament Europeu ■ ACN

POLÍTICA NOU PRESIDENT DESTITUÏT

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

A l'esquerra, la manifestació dels CDR a Barcelona. A la dreta, els CDR de Girona van convocar davant la Subdelegació del Govern espanyol, a la plaça 1 d'Octubre ■ JOSEP LOSADA / MANEL LLADÓ

Els CDR llancen caps de porc contra la policia

■ Molta tensió davant de la Delegació del Govern espanyol i el Parlament ■ Les manifestacions multitudinàries arreu del país acaben sense incidents però amb alguns detinguts

M. Moreno / R. Esteban
BARCELONA / GIRONA

La llançada de caps de porc contra els policies que custodiaven l'edifici de la Delegació del Govern espanyol a Barcelona, a la cruïlla dels carrers Mallorca i Bruc, va ser l'acció més visualment impactant de la manifestació d'ahir convocada pels CDR en contra de la inhabilitació del president Torra. La manifestació, seguida per milers de persones, sobretot joves, havia començat al passeig de Gràcia i va acabar quan petits grups van acostar-se al parc de la Ciutadella i el Parlament, enmig d'una pressió policial molt important. Sí que es van tirar tanques a terra i hi va haver molta tensió entre manifestants i policies però, no hi va haver incidents greus.

Concentrats en principi als Jardinetes de Gràcia i custodiats per un parell de furgonetes de la Brimo, els manifestants, més d'un miler, majoritàriament

La xifra

1.000

joves convocats pels CDR de Girona i Salt es van concentrar a la plaça de l'U d'Octubre del 2017.

gent jove, tot i que també n'hi havia de mitjana edat i famílies, van iniciar la protesta baixant pel passeig de Gràcia i mantenint tant com era possible les distàncies de seguretat. Als mateixos Jardinetes ja hi va haver dos detinguts. La protesta va començar la marxa esgrimint estelades i pancartes en què es demanava la llibertat dels presos polítics. Entre les consignes que corejava la multitud van destacar: "El nostre president no es toca" i "Urquinaona, ho tornarem a fer".

En altres localitats del país també van sortir centenars de joves convocats pels CDR. A Terrassa van

tallar la C-58.

A Girona, un miler de persones van respondre a la crida del CDR de Girona i Salt i es van concentrar a la plaça de l'U d'Octubre del 2017 a Girona. La intenció era arribar fins a la Subdelegació del Govern espanyol i llençar-hi bosses d'escombraries. Davant una forta presència policial, els manifestants, amb una pancarta amb el lema "La llibertat d'expressió no s'inhabilita", van recórrer els carrers del voltant fins a arribar a la seu del govern espanyol, custodiada pels Mossos d'Esquadra. De bosses de brossa se'n van llençar poques, es va cremar una bandera espanyola, i es van cridar consignes contra l'Estat i a favor de la independència. Tot seguit, els manifestants es van desplaçar fins a la plaça del Vi, on es feia la concentració de suport al president Torra convocada per Girona Vota. Un cop aquesta va acabar, els CDR van seguir pel Barri Vell fins a arribar als jutjats. ■

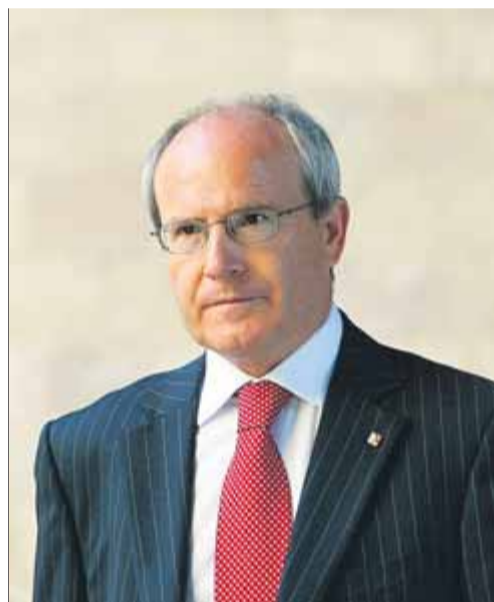
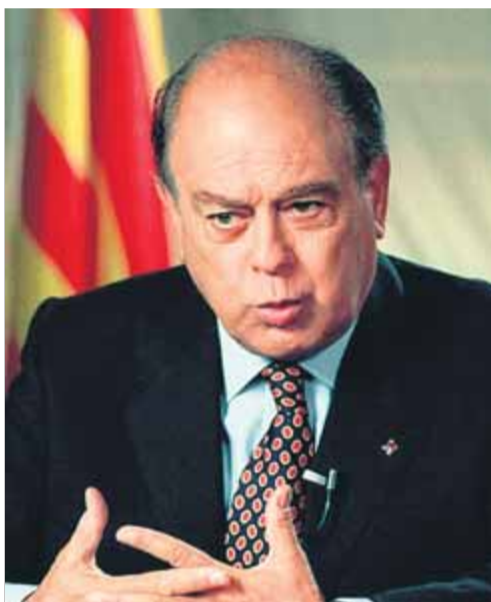
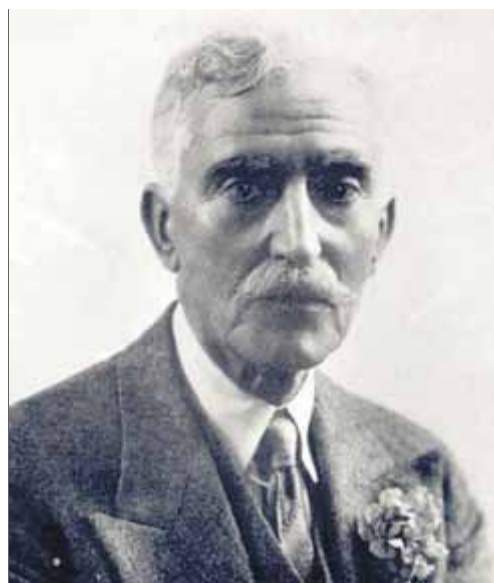
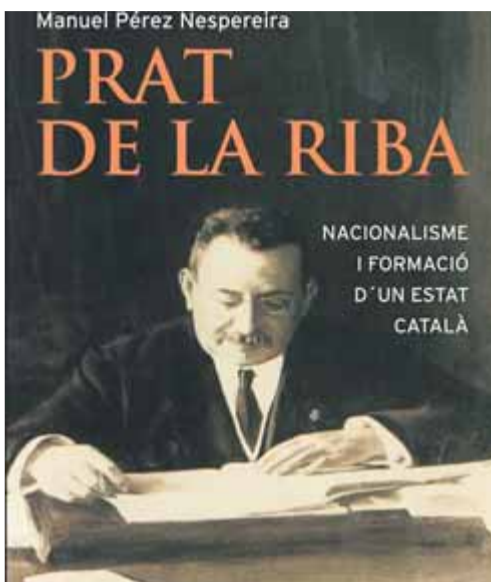
top / girona

Et proposem
noves experiències
per descobrir a Girona
no t'ho perdis

top girona

Passejant per
Torroella
de Montgrí
i l'Estartit

A PARTIR DEL 29 DE SETEMBRE AL DIUOSC

POLÍTICA **NOU PRESIDENT DESTITUÏT**

10 de 12 represaliats

CONDEMNATS • Quim Torra és el desè president de Catalunya que és represaliat per la justícia espanyola, amb motiu d'alguna acció vinculada amb el catalanisme polític, des de la Mancomunitat **CONSTANT** • Tan sols els dos presidents socialistes, Maragall i Montilla, s'escapen de la tendència de l'Estat de judicialitzar el moviment d'autogovern a Catalunya

Núria Sala
BARCELONA

La inhabilitació del president Torra no va agafar ningú desprevingut, menys encara els historiadors. Segons l'historiador Jaume Sobrequés, "la inhabilitació del president Torra no és res més que una anella d'un seguit d'accions repressives contra l'independentisme que han existit en l'Espanya contemporània". Tenint en compte que, dels deu darrers presidents de la Generalitat i els dos de la Mancomunitat, deu han estat processats per la justícia espanyola —per algun acte vinculat amb el catalanisme polític—, és difícil plantejar una interpretació que no impliqui la reticència del model centralista espanyol a ser posat en qüestió. Per al també historiador Josep Cruanyes, les represàlies polítiques dels dirigents catalans s'emmarquen en "el procés de Ca-

talunya per aconseguir l'autogovern" i demostren "la dificultat de l'Estat espanyol per reconèixer aquest dret". Cruanyes assegura que "l'Estat espanyol fa intervenir la justícia davant de problemes polítics" i reconeix que aquesta situació, tot i passar en altres països, s'accentua en el cas d'Espanya.

El primer president a patir represàlies judicials per l'anhel d'una Catalunya independent va ser Enric Prat de la Riba, primer president de la Mancomunitat de Catalunya i referent de la Lliga Regionalista. L'any 1902, arran d'un article publicat a *La Veu de Catalunya* titulat "Separatisme al Rosselló", va ser empresonat i acusat de rebel·lió per "incitació al separatisme". Tot i que la causa no va tenir continuïtat perquè Alfons XIII va concedir un indult general amb motiu de la seva coronació, durant la seva estada a la presó, Prat de la Riba va contraure la malaltia de Graves-Basedow,

que li va afeblir l'estat de salut.

L'arquitecte Josep Puig i Cadafalch va ser president de la Mancomunitat del 1917 al 1924 i, com el seu predecessor, també va ser represaliat. En el seu cas, tot i haver donat suport al cop d'estat de Primo de Rivera, la seva vinculació amb el moviment catalanista i amb el projecte d'autonomia el va empenyer a l'exili i a deixar la Mancomunitat, que va ser dissolta dos anys més tard.

Amb el retorn de l'autonomia a Catalunya, els presidents de la Generalitat tampoc no van ser una excepció. Francesc Macià va haver d'exiliar-se en més d'una ocasió. La primera va ser per haver donat suport a la vaga general del 1917. La segona, amb el cop d'estat de Primo de Rivera, període durant el qual va poder organitzar un exèrcit d'alliberament, per tal de conquerir Catalunya i independitzar-la d'Espanya. El seu pla, però, va ser des-

"A partir del moment en què pren solidesa l'opció independentista, s'accentua la repressió contra Catalunya", considera l'historiador Jaume Sobrequés.

"Per part de l'Estat, hi ha una resistència a reconèixer l'autonomia política", manté l'historiador Josep Cruanyes.

cobert i Macià va ser jutjat i empresonat a París. Va ser alliberat poc després i va retornar a Catalunya després de la mort de Primo de Rivera. No va ser fins a l'abril del 1931 que va proclamar la República Catalana i es va convertir en el primer president de la Generalitat després que fos restituida.

Tot i això, cap president va patir la repressió de l'Estat com ho va fer Lluís Companys, que va ser exiliat, empresonat i finalment afusellat el 1940. Primer, els fets de la Setmana Tràgica i, després, l'oposició a la dictadura de Primo de Rivera li van comportar diversos empresonaments. Un cop elegit com a president de la Generalitat, després de la mort de Macià, Companys va ser condemnat a 30 anys de presó pel delictes de rebel·lió i sedició pels fets del Sis d'Octubre, en què va proclamar l'Estat català dins de la República Federal Espanyola. Amb la victòria del Front d'Esquerres el

POLÍTICA **NOU PRESIDENT DESTITUÏT**VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La premsa internacional veu el risc de més tensions

■ Mitjans d'arreu del món recullen la destitució de Torra i adverteixen que, a més d'agreujar les relacions entre Catalunya i Espanya, podria fer perdre a Sánchez suport respecte al pressupost

T. Dalmau
BARCELONA

La notícia de la destitució del president Torra va ser recollida amb una certa preocupació per les edicions digitals dels principals diaris del món. A l'altre costat de l'Atlàntic, *The New York Times* advertia que la decisió del Suprem "pot provocar un reinici de les tensions a la tranquil·la regió del nord-est" i hi afegia que la policia catalana ha estat posada en estat d'alerta davant possibles incidents. Segons el *NYT*, "el cas del senyor Torra forma part d'una llarga sèrie d'enfrontaments del govern estatal i el poder judicial d'Espanya contra els líders catalans favorables a la independència. Els polítics [espanyols] han fracassat durant anys en la resolució del bloqueig secessionista i cada cop més han deixat que ho gestionessin els jutges, mentre això fa que es continuï dividint pel mig la societat catalana".

Per la seva part, *The Washington Post* reproduïa en la seva edició digital una notícia de l'agència Associated Press segons la qual la inhabilitació del president Torra "desencadena un nou període d'incertesa política a la regió del nord-est, on la demanda d'alguns de la indepen-

Les frases

“Els polítics han fracassat durant anys en la resolució del bloqueig secessionista”
The New York Times

“La inhabilitació desencadena un altre període d'incertesa política”
Associated Press

“La resolució té el risc que pugui comportar importants repercussions polítiques a Espanya”
Le Monde

dència ha provocat la crisi constitucional més gran del país en dècades”.

Pressupost
També als Estats Units, el

servei de notícies de la plataforma Bloomberg plantejava la dificultat que una part de l'independentisme pugui donar suport al

pressupost del govern espanyol: “La decisió té profundes ramificacions per a tot l'Estat espanyol, ja que el primer ministre, Pedro

Sánchez, busca el suport dels aliats independentistes de Torra per aprovar un pressupost que necessita per reconstruir una economia més afectada per la pandèmia del coronavirus que qualsevol altra d'Europa. És molt probable que la sentència influeixi en els votants independentistes i faci que sigui políticament molt costós que els seus representants arribin a un acord amb Sánchez a Madrid”. ■

“Nova i perillosa escalada”

A Europa, el diari francès *Le Monde* indicava que la resolució del Suprem “té el risc que pugui comportar importants repercussions polítiques a Espanya, on el govern central d'esquerres, encapçalat per Pedro Sánchez, podria necessitar el suport dels separatistes catalans per aprovar el seu pressupost”.

Per la seva part, la Ràdio Televisió Suïssa subratllava que “els observadors temen que la destitució pugui comportar una nova i perillosa escalada en el conflicte de Catalunya”.

En la seva edició digital, la BBC explicava la decisió del Suprem i recollia la piulada de Carles Puigdemont i també la més concisa de Jordi Turull: “Vergonya suprema”.

Pel diari britànic *The Guardian*, “la sentència tornarà a impulsar el tema de la independència en l'agenda política nacional i desencadenarà unes noves eleccions catalanes a principis de l'any vinent si el Parlament regional no pot acordar un successor”.

A Escòcia, el diari *The National* advertia en la seva edició digital que la policia ha es-

tat posada en “alerta màxima” ja que s'esperen protestes al carrer.

A Alemanya, el diari *Süddeutsche* expressava, com altres mitjans del món, el temor dels analistes davant “un empitjorament del conflicte de Catalunya”.

Mentrestant, a Rússia, l'edició digital de l'emissora RT assenyalava que la sentència aprovada per unanimitat “segurament crearà una altra crisi constitucional a la regió, que serà una distracció no desitjada enmig de la pandèmia del coronavirus”.

Proves PCR en una escola de Girona ■ QUIM PUIG

SOCIETAT
Gairebé 22.000 alumnes confinats, però la situació pandèmica millora

La situació de l'epidèmia a Catalunya està, de moment, sota control després que l'índex del risc de rebrot ha experimentat una nova millora amb una davallada de 22 punts, fins al 172. La velocitat de contagi (Rt) també ha baixat d'1,15 a 1,07. En les últimes 24 hores s'han declarat 630 nous casos confirmats per PCR de Covid-19 i 14 morts més. Els ingressats a les UCI del país són 134, un fet que permet a la xarxa d'hospitals del país tenir una pressió assistencial força còmoda. Amb tot, l'afectació sobre l'educació augmenta i ja hi ha confinats un total de 21.966 alumnes i 1.469 docents i personal d'administració i serveis, corresponents a més d'un miler de grups d'escoles i instituts catalans. Els centres totalment confinats continuen sent quatre i en altres, com l'institut Lluís Domènech i Montaner de Canet de Mar, s'hi està fent un cribatge massiu per l'augment de casos detectats. ■ REDACCIÓ

SOCIETAT
Les tres fires de Nadal de Barcelona volen esquivar la Covid

Santa Llúcia, la fira de Nadal de la Sagrada Família i la fira de Reis de la Gran Via de Barcelona projecten obrir portes aquest Nadal. Els tres certàmens comercials nadalencs estan treballant aquests dies per adaptar la seva idiosincràsia a les noves necessitats derivades de la crisi sanitària i poder obrir portes. D'acord amb l'Ajuntament, a Santa Llúcia s'està fent aquests dies el recompte de paradistes que volen obrir, després es farà un pressupost del cost que suposarà adaptar-se a les necessitats i abans de quinze dies es decidirà si s'obre. A la Sagrada Família ja s'ha decidit obrir amb menys paradistes, i ara estan esperant a rebre el vistiplau del Procicat per ultimar tots els detalls. ■ JORDI PANYELLA

Ajuntament de Terrassa

Edicte

El regidor delegat de Manteniment Urbà, Parcs i Jardins i Obres Públiques de l'Àrea de Serveis Territorials i Seguretat de l'Ajuntament de Terrassa, ha dictat la resolució núm. 2020-09-24 APRE-07275/2020, de data 24 de setembre de 2020, per la qual s'aprova inicialment la "Memòria valorada per la pacificació del trànsit de la cruïlla entre carrer Sant Marc i carrer Bruc", redactada en data 21 d'agost de 2020 pels tècnics municipals del Servei de Projectes i Obres, amb un pressupost d'execució material de la memòria de trenta-tres mil quatre-cents noranta-un euros amb vuitanta cèntims (33.491,80 €) i un pressupost de contractació de trenta-nou mil vuit-cents cinquanta-cinc euros amb vint-i-quatre cèntims (39.855,24 €) (sense IVA) i quaranta-vuit mil dos-cents vint-i-quatre euros amb vuitanta-quatre cèntims (48.224,84 €) (amb IVA). El termini d'execució de les obres es preveu que sigui de quatre (4) setmanes.

El document s'exposa a informació pública durant un període de 30 dies comptats des de la darrera publicació d'aquest edicte, que serà inserit al Butlletí Oficial de la Província, a la premsa local, al tauler d'anuncis de l'Ajuntament (e-Tauler). El document es pot consultar a la pàgina web de la corporació, dins l'espai de la seu electrònica municipal:

<https://seuelectronica.terrassa.cat/web/seu/projectes-d-obres>, i es considera que si no s'hi presenten al·legacions en el referit període, esdevindrà aprovat definitivament.

Terrassa, 25 de setembre de 2020

Imma Soler Castellví
Cap de Servei de Contractació

Per delegació de signatura del Secretari General de data 11 de desembre de 2019

www.terrassa.cat

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Tamara Carrasco, amb el seu advocat, Benet Salellas, en dirigir-se al judici, ahir a Barcelona. Pesarrodonna, ahir condemnat, entre el públic ■ MARTA PÉREZ / EFE

La Guàrdia Civil no aclareix l'origen de l'àudio de Tamara

■ L'activista reconeix que n'és l'autora i que "traspassava" informació a un grup privat de WhatsApp ■ El fiscal manté la petició de presó i la defensa, l'absolució per investigació "esbiaixada" i actes "legítims"

Mayte Piulachs
BARCELONA

"Un 90% d'aquestes investigacions són un tret a cegues." L'instructor de la Guàrdia Civil de la unitat d'investigació va justificar així l'inici de la causa contra Tamara Carrasco, ahir davant la titular del jutjat penal 25 de Barcelona, en el judici contra l'activista de Viladecans. L'agent va precisar que "monitoritzàvem" els CDR des del febrer del 2018, però no va saber aclarir com els va arribar l'àudio en què Carrasco explica unes mobilitzacions a un grup privat de WhatsApp, no pas públic. "No en sé l'origen. Tenim fonts, confidents, familiars..." va ser la resposta de l'instructor. Ni el secretari ni dos agents que van fer la pericial de l'àudio tampoc van aclarir-ho.

Abans, Carrasco no va eludir cap resposta del fiscal, el qual li va preguntar si era membre dels CDR. En l'informe final, el fiscal va assegurar: "No tenim res contra els CDR, ni per pertànyer-hi, sinó perquè ella va coordinar uns talls de carreteres." Carrasco va afirmar en el judici que és membre del Comitè de Defensa del Referèndum, que passat l'1-O és de la República. La veïna de Viladecans hi va afegir que en l'àudio va "traspassar informació d'una assemblea" a un grup de WhatsApp privat. "Es deia el que normalment es fa en una vaga. No pensava que per un àudio així estaria aquí", va declarar Carrasco, que ha estat la primera ciutadana independentista acusada de terrorisme per l'1-O, i que va ser detinguda i duta davant l'Audien-

Les frases

"Són causes d'un tret a cegues. L'àudio ens hauria arribat de confidents o familiars. No ho sé"

Membre de la Guàrdia Civil
INSTRUCTOR DEL CAS

"En la investigació judicial hi ha un biaix ideològic, criminalitza una ideologia"

Benet Salellas
ADVOCAT DE T. CARRASCO

cia Nacional, i a qui el jutge va prohibir durant gairebé dos anys que sortís del municipi, més que per anar a treballar, tot i haver descartat el terrorisme.

Carrasco va explicar que un CDR "no és cap entitat, ni hi ha càrrecs" i que la seva "mobilització és pacífica". L'instructor de la Guàrdia Civil va manifestar que, tot i que són un grup "heterogeni, sí que hi ha estructura" i "amb voluntat de subvertir l'ordre

constitucional, de sabotatge", i va citar "l'operació Judes". En aquesta investigació, va precisar que van contrastar l'àudio de Carrasco amb la veu que apareixia d'una dona llegint un manifest per YouTube i "era coincident".

L'advocat de Carrasco, el penalista Benet Salellas, va insistir a preguntar-li si havien fet la preceptiva acta per indicar dia i lloc de rebuda de l'àudio o si es tractava d'un confident i

La xifra

7
mesos de presó per un delictes de difusió pública que inciti a la comissió de desordres públics, li demana el fiscal.

havien sol·licitat l'ordre judicial per investigar. La resposta de l'instructor i del secretari van ser reiterar que no en sabien l'origen i que "l'àudio circulava per les xarxes socials" sense aportar cap prova. Tot i les deficiències, el fiscal va mantenir la petició de set mesos de presó per a Carrasco en considerar-la autora d'un delictes de difusió a la incitació de desordres públics, "en parlar-hi en primera persona" i perquè els talls de vies que anun-

Pesarrodona, inhabilitat 14 mesos per l'1-O

L'exregidor d'ERC a Sant Joan de Vilatorrada i pallasso, Jordi Pesarrodonna, va conèixer la seva condemna, després d'anar a donar suport a Tamara Carrasco i, després a la plaça de Sant Jaume, al president Torra. Un jutge del penal 2 de Manresa el condemna a 14 mesos d'inhabilitació per a càrrec públic i a una multa de 2.100 euros en considerar-lo autor d'un delictes de desobediència en no permetre a la Guàrdia Civil l'accés a l'escola Joncadella l'1-O. Pel jutge, no es creïble la versió de Pesarrodonna, i sosté que per "la seva reputació social i com a quart tinent d'alcalde" sabia que l'1-O havia estat prohibit. La sentència és pot recórrer en contra a l'Audiència de Barcelona.

ciava a l'A-2 i l'AP-7 es van produir.

Per la seva part, Salellas va exposar un fet "sorprenent" jurídicament, ja que Carrasco ha estat absolta de participar en aquests desordres, però se la jutja per haver-los incitat. També va demanar la seva absolució perquè el que exigeix el delictes és que "la difusió sigui pública i ella no ho va fer", i tampoc es compleix la voluntat d'incitar, ja que parla en tercers persona i informa d'uns acords", a més d'insistir que el que es proposava "eren actes legítims, inclosos en el dret de protesta". L'advocat també va insistir que, malgrat que Carrasco ha admès ser l'autora de l'àudio, "no es pot permetre una investigació sense garanties, ni la correcció de la policia judicial". Finalment, va recordar que aquest "és el primer judici a l'Estat per un delictes criticat per tothom, també pel consell fiscal" en posar en perill drets fonamentals.

En el torn de l'última paraula, Carrasco va recordar Adri, exiliat per aquesta causa, el "patiment familiar" i que continuarà "defensant drets civils en les mobilitzacions". A fora l'esperaven una cinquantena de ciutadans, exdiputats de la CUP, Jordi Pesarrodonna, la presidenta de l'ANC, el pare de Pedro Álvarez, i Javier, el pare d'en Xavier, el nen assassinat a les Rambles el 17-A, amb qui es van abraçar. ■